

Türkiye ATATÜRK Dergisi

www.turkiyeataturkdergisi.com

**Beni görmek demek behemahal yüzümü görmek değildir.
Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve
hissediyorsanız bu kafidir.**

Mart Nisan Mayıs 2021

1982 Bu yana ATADAN

MEDYA YAYIN GRUBU

18 MART
ÇANAKKALE
ŞEHİTLERİMİZİ

Rahmetle Anıyoruz

SAYIN OKUYUCULARIMIZ

Bazı insanlar vardır ki, bunlar ölümlü bir yaratık olmaktan çıkar, ölümsüzleşirler. Bu ne demektir? Bir insanın ölümünden yıllarca sonra, büyük toplulukların kalbinde amaç olarak, sembol olarak yaşayabilmesi, normal ölçülerin çok üstünde olması demek değil midir? Dâhiyi: " Kuralların üstüne çıkarak, orijinal ve örnek olarak bir eser yaratandır" diye, tanımlar. Toplum hayatının ve ilmin, bir çok alanlarında gördüğümüz dâhiler, yine bir şahıs olarak kalmakta, adları ait oldukları alanlarda geçmektedir.

Atatürk'ü onlardan ayıran nedir? Bugün Atatürk dediğimiz: TÜRK Kurtuluş Savaşı'nı başarıyla sonuçlandırmış bir komutan, veya genç Türk Cumhuriyeti'ni uygar uluslar düzeyine ulaştıran, bir devlet adamı mı? Evet, Atatürk bunların hepsidir. Atamız neden büyüktür? Bunu hiç düşündük mü?

Yurdumuzun, Kurtuluş Savaşı'ndan önceki durumunu, hepimiz çok iyi biliyoruz. Birçok yabancı örgütler, cemiyetler kurulmuştu. Yurdumuz içten parçalanmaya çalışıyordu. Halktan kimse yurdu kurtarmaya çalışmıyordu. Atatürk yurdu kurtarmak, düşmanlara karşı koymak fikrini ileri sürdüğünde, eşkıya olarak suçlanıyordu. Halkta yılların biriktirdiği bir cahillik egemendi. Bu kadar zor koşullar altında, bir kurtuluş savaşı nasıl gerçekleştirilebilirdi? İşte bu Kurtuluş Savaşı'nı, Büyük Önder "ATATÜRK" gerçekleştirdi. Bilgisizliğin, yobazlığın, cahilliğin önüne geçerek halkı uyandırmaya çalıştı. Uçuruma yuvarlanmakta olan, Türk ulusuna bir hızarcısına yetişerek onu ölümün pençesinden kurtarmasıdır ki, O'nu ölümsüzleştirmeye yalnız bu yeter. Devrimleri, ilkesi ise, tarihimize ayrı kıvanç veren anıtlardır. O'nun devrimleridir ki, bizi uygar uluslar düzeyine ulaştıran ve O'nun ilkeleridir ki bize sürekli ışık tutan.

O'nun dünyadaki üstünlerden, daha da üstün olduğu, tüm uluslarca da benimsenmiştir. Yeni bağımsızlıklarına kavuşan, bir çok ulusların savaşın sembolü, Atatürk olmuştur. Bunun en güzel örneği, Hint, Pakistan, Tunus, Fas milliyetçilerin cephelerinde, Atatürk'ün resimlerini taşımalarıdır. Onlar Atatürk'ün resimlerini, Türk ulusunun kurtarıcısı olduğu için değil, ilk defa, çabanın ve isteğin en zor koşullar altında bile başarıya ulaşılacağı, Atatürk tarafından kanıtlanmış olmasındandı. O yalnız kendi ulusu ile ilgilenmemiş, tüm dünyaya barış fikrini aşılamıştır.

O, Kurtuluş Savaşı'nı başlatmış, başarıya ulaşmış ve tüm bağımsız uluslara da, böylece bir örnek, bir önder olmuştur. O tek kelimeyle "Evrenseldir" O'nun güç ve cesaretini, Dumlupınar'da söylediği şu cümle, açıkça kanıtlamaktadır sanıyorum: Memlekette bir tek kaya kalsa, o kayanın başına çıkarak, vatani oradan idare edeceğim. "NE Mutlu Türk'üm Diyene" dediği zaman, neden gözleri yaşarmıştı? Bir ulusu bir vatani, kendisine Tanrı kuvveti duyacak kadar sevmek, olur muydu? Yurt düşmanlarla çevrili iken ve elinde hiçbir kuvvet yok sanılıyorken, Ulus'unun içine rahatlık dolduran bir sesler, "Çekiliniz, Türk Milleti'nin şerefiyle oynamayınız, yoksa kahrolacaksınız" diye haykırması ve dediğin fazlası ile yapması, insan üstün bir iş değil miydi? Ulusların tarihinde, böyle, kaç adam çıkmıştır.

Bir Hitler, bir Mussolini'de belki büyük önder insanlardır ama, onlar yaptıkları işlerle, sadece kendi çıkarlarına olan işleri, düzenleme yoluna gitmişlerdir. Oysa Atamız yalnız kendi ulusunun refahı, yalnız toplumun bir kesiminin mutluluğu için çalışmıştır. "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" diyerek, yalnız kendi ulusunu değil, diğer dünya uluslarını da kurtarma çabasında olduğunu kanıtlamıştır.

Süleyman Ufuk

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ
ATATÜRK İLKE VE İNKİLAPLARI
TÜRK KÜLTÜRÜ TÜRK BÜYÜKLERİ ESERİDİR

YAYIN SAHİBİ
ATADAN MEDYA YAYINCILIK GURUBU
GENEL YAYIN YÖNETMENİ SORUMLU
MÜDÜRÜ
AKIN UFUK

YAZI İŞLERİ DERLEME SORUMLU MÜDÜRÜ
Arzu SAĞDIÇ
EDİTÖR
Arzu SAĞDIÇ

Abone Sorumlu MÜDÜRÜ
İSTANBUL Sena KURUKAHVECİ
ANKARA Zafer GONYA
İZMİR Murat SAĞDIÇ
BURSA Mustafa GÜRDAL
DANIŞMA KURULU
İSTANBUL Kıymet POLATKAN
ANKARA İsa AYDIN
İZMİR Hasan BOZ
BURSA Emel AKDAĞ

HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRÜ
Süleyman Ufuk

Grafik Sayfa Tasarım
Pınar KAYADİBİ

WEB Tasarım Site Dizayn
Bora BEKAR

MALİ MÜŞAVİR
Kemal ÇAKAR

REKLAM GRUP BAŞKANI
Ufuk TURGUT

GENEL MERKEZ YÖNETİM YERİ
Kireç burnu Mahallesi Aykut barka Cad.25/2
Sarıyer İSTANBUL
Tel. 0212 223 1881

Basıldığı Yer: ERS Matbaacılık
Yeşilçe Mah. Durgun Sok. No:13
Kağıthane / İSTANBUL
Tel: 0212 281 81 56

Yayın Türü: 3 Ayda 1 Yayınlanır
Abone Bedeli: 6 AY 200 TL 1 YIL 350 TL HEDİYE
POSTER TAKVİM
50 x70 Atatürk portresi 1 yıllık abonelik 600 TL
Kitap İlaveli 1000 TL
Çeyrek Sayfa Reklam 500TL+KDV Tam sayfa
Sayı Başı 1000TL+ KDV
Ön iç kapak ve Arka Kapak içleri Arka kapak
Reklam ve İlanlar ve
Benzeri Gibi hususi istekler Baskı ve grafik
Çalışmaları pazarlığa tabidir.

DERGİMİZDE YAYINLATMAK İSTEDİĞİNİZ ŞİİR
VE YAZILARINIZ İÇİN

info@turkiyeataturkdergisi.com

Whatasap Hattı: 0541 231 81 23

[turkiyeataturkdergisi](https://www.turkiyeataturkdergisi.com)

Ofis adres değişikliklerinizi bize bildirmenizi rica ediyoruz.

Dergimiz T.C Yasalarına uygun olarak yayımlanır. Devlet kütüphanelerimize ve Köy İlköğretim okullarını ücretsizdir
Yayın İçeriğinde Hiç bir şekilde Siyaset Siyasi yazı kurum ve kişilere Hakaret yapılamaz
Örf Adet Ve Geleneklerimize uygun olarak Hiç Bir Kuruma Bağlı Olmayı Müstakil olarak yayımlanır Yayınlanan yazılardan İmza sahipleri mesuldür. Yayınlanan yazılar Kaynak gösterilmeden iktibas edilemez.
TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

Demokrasi Batı'da 1789 Fransız İhtilali ile bayraklaştı. O tarihten bu yana, demokrasi tartışmalarına katılan her düşünür, kendi şartları açısından anlamlar yükledi bu kavrama. Ama genel olarak, Frânsız İhtilali'nin değişmez prensipleri "hürriyet-adâlet-eşitlik" kavramları etrafında yoğunlaştı tartışmalar. Batı, bu prensipleri iktisadi ve siyasi sahada, yıllarca süren büyük çabalar sonucu Ve hattâ kan dökerek uygulamaya koyabildi. Netice itibarıyla, 200 yıllık mücadele ve edinilen tecrübeler sonucu, siyasî ve iktisadi demokrasi özümzenerek, bugünkü Batı demokrasisi; kendi ölçülerine göre huzurlu, müreffeh ve istikrarlı bir yapıya kavuşturuldu.

Türkiye'de ise demokrasinin tarihi o kadar eski değil. Siyasî demokrasi gerçek anlamıyla 1950'lerde başlamıştır. İktisadî demokrasi ise kavram olarak henüz yeni yeni konuşulmaktadır. Toplumumuzda iktisadî demokrasi şuuru, siyasî demokrasi şuuru oranla oldukça düşüktür. Ancak bu durum Türkiye'nin sanayi toplumu olmak yönünde ki kararlılığıyla zamanla gelişme gösterecektir. Bu gelişme, her şeyden önce, siyasî demokrasiyi sindirişi bir toplum

DEMOKRASİYİ KONUŞMAK... DEMOKRASİYİ YAŞAMAK...

Ömer Alpaslan AKSU

yapısının oluşmasına bağlıdır. Çünkü Türkiye'de hâlâ, siyasi demokrasi alanında önemli mesafelerin katedilmesi gerekmektedir. Yakın tarihimizde görülen demokrasideki tıkanmalar, çıkış yollarının demokrasi zemininde aranmamasından kaynaklanmaktadır. Bu da, demokrasi kültürünün, demokratik kurum ve mekanizmalarının yeterli derecede güçlü olmadığını göstermektedir. Dolayısıyla demokrasi kesintiye uğramaktadır.

Buna rağmen, 12 Eylül sonrası Türk siyasi hayatında, demokrasiye sahip çıkma şuuru yönünde olumlu çabalar görülmektedir. Mesleki ve benzeri demokratik kuruluşlarının sesleri, bu günlerde daha gür çıkmaya başlamıştır. Ancak, kişi ve kurumlar için istenen hürriyetin, bir kanun ve nizam hakimiyeti çerçevesinde düşünülmesi gerektiği unutulmamalıdır. Bunun için, Batı türü bir demokrasiyi yerleştirmek, Batı'da demokrasiyi başarılı ve yaşanır kılan şartları iyi bilinmesine bağlıdır.

Bu konuda da en büyük görev, siyasî iktidarlara ve topluma düşmektedir.

Ülkeyi yönetmek talebiyle halkın karşısına çıkan siyasi partilerin en küçük teşkilât birimlerinde dahi, üstün vasıflı kişilerin yer alması şarttır. Toplumu yönetmeye talip kişilerin, ileri gelen ve gözde kişiler olmasından daha tabî ve gerekli demokratik ve medenî rekabet oluşabilir.

Siyasi iktidarlar, tesir alanlarını genel çerçevelerde kullanma ve gösterme yolunu seçmelidirler. Onlardan beklenen, ülkeyi ve toplumu en iyi biçimde yönetmeleridir. Ülkenin geleceğine dönük, müsbet kararlar ve uygulamalar, iktidarları millet hafızasına nakşedecektir.

Siyasi iktidarlar en büyük yardımcısı durumunda bulunan sivil bürokratların iyi yetişmiş, tecrübeli kişilerden meydana gelmesi de, hem demokrasinin yerleşmesi, hem de devletin sürekliliğinin sağlanması açısından şarttır. Siyasî iktidarlar, sivil bürokrasinin üzerinde bir noktada bulunmalı; bürokratlar da ülkenin refah dönük yarınlara ulaşmasını sağlayarak uzmanlık, tecrübe ve birikime sahip kılınmalıdır. Böylece, sivil bürokrasinin güçlenmesi neticesinde, askeri bürokrasi de, demokratik yapı içerisinde ülke ve millet bütünlüğüne dönük aslî görevini gönül rahatlığıyla yapabilecektir.

ATATÜRK VE ATATÜRK'ÇÜLÜK GERÇEK ANLAMDA NEDİR?...

Yazan: Prof. Dr. Sermet ERGUN

Aziz ve Büyük Türk Milleti:
Muhterem okuyucular, Sayın
aydınlar:

Belki de ilk defa tanımlamasını,
açıklamasını yapmaya
çalışacağımız; Atatürk ve
Atatürk'çülük nedir? İlk
anlamda Türkiye'de yaşayan
ve bütün dünyada yaşayan Türk
ırkının Türk milletinin en son
Atası (!) Atatürk'tür. Tarihi
gerçeği kısaca açıklamış olduk!
Fatih Sultan Mehmet ile
Atatürk'ü bir terazinin gözüne
koyarsak; Atatürk ağır basar!
Fatih Sultan Mehmet bir Türk
büyüğü olarak, İstanbul'u
geniş olanaklar içinde almıştır!
Atatürk ise İstanbul'u ve Türk
ulusunu çok güç koşullarda ve
büyük maddi güçlükler içinde
kurtarmıştır! Bu konuda
Atatürk, Kuvayi Milliye
hareketlerinde kendisine sual
tevcih eden Osmanlı
aydınlarına: Paşam ordumuz
yok. Kurulur. Paramız yok.
Bulunur. Silahlarımız yok.
Temin edilir, demiştir. Ve bunu
gerçekleştirmiştir. Atatürk
yeryüzündeki bütün Türklerin
Atasıdır! Çünkü son Türk
devletinin kurtarıcısıdır!
Hepimiz, öncelikle bu ulu
insana şükran borçluyuz!...
Namus borçluyuz... Hayat
borçluyuz!

---Atatürk, Atatürk soyadını, soyadı kanunuyla şahsen tefrik etmemiştir! Şahsen de istememiştir! Şahsen yazılı bir müracaat ta da TBMM'ne istekte bulunmamıştır. Atatürk'e soyadı o günkü: Meclisi Mebusa'nın ve Türk Milletinin teveccühünün mahsulü olarak bir abide, bir anıt gibi şahsiyetine takdim edilmiştir! Önce askeri rüştiye de okurken matematik hocası tarafından Kemal ismi verilmiş bilahare harp sonrası T.B.M.M. kararnamesiyle M. K. Atatürk, o günkü asil Türk ruhunun eseri olarak teveccühe mahzar kılınmıştır. Yıl 1933. Cumhuriyet Bayramı'ndan 5-10 gün evvelki celsede karar alınmıştır. Ve Atatürk, Mecliste soyadı kanunuyla <<ATATÜRK>> olarak alkışlar içinde millete ve yüce meclise teşekkür etmiştir. Soyadı verildikten sonra Atam diyenlere sitem etmiştir.

Zira Atatürk isminin Türklükle beraber söylenmesini istemiştir. Bu kısacık izahtan sonra da T.C.'nin siyasi hayatında Atatürk'ün Cumhurbaşkanı olduğu dönemi içine aldığımızda ne görüyoruz? Mustafa Kemal' in askeri bir dehaya sahip olduğunu, onun siyasi hayatı, siyaset sahnesinde devlet adamı olarak neler yaptığını, nelere muktedir olduğunu, hiç savaşmadan Hatay'ın ilhakının sağlanmasını, Lozan' a giden heyetimize en cazip ve parlak fikirlerini Türkiye lehine silah arkadaşı İnönü aracılığıyla belirtmesi bütün dünya diplomasının kendine saygı göstermesi hayatında, sağlığında, Kars'ın, Ardahan'ın, Hakkari' nin Rusya tarafından istenilmesi, Koskoca bir devlete kafa tutuşu, Dünyanın saygınlığını kazanabildiği <<Anayasal>> demokratik bağımsız bir devlet düzeni kurması, yabancı kapitülasyonlardan deniz ve demir yollarının alınması ve kapitülasyonların yurttan kovulması, kısa ömrüne sonsuz hizmetlerin, sayısız eserlerin sığdırılması, Türkiye'nin imari hareketleri, İzmir İktisat Kongresi, İktisadi hamleler ve prensipler, harpten çıkmış ve harp tazminatı ödemesine paralel TL. sinin günündeki merkez bankasınca basılan banknotların para fonu olarak 1 TL. sinin bütün dünyada beynelmilel hüviyeti olması 1 liranın, 1 lira olarak tüm dünya devletlerince kabul edilmesi iktisadi deha olduğunu da, imarcı deha olduğunu da, siyasi bir deha olduğunu da bütün dünyaya kabul ettirmiş bir liderdir!

Açıkçası hiç aksatmadan devlet işlerini yürüten, hükümet başkanı olarak bir dehadır. Akılcıdır... Akıcıdır. Atatürk Batıdan gelmiş bir liderdir.

Batının fendeki terakkiyatını yerinde müşahade etmiş bir liderdir! Batı-batılılaşma metodunu uygularken Türk milletinin geleceğini düşünerek müspet ilim dahilinde onlarla eşit seviyeye gelmemizi istemiştir. Burada onun iki kültürü birden yaşamış bir insan olduğunu hepimiz biliyoruz. Atatürk bunun sentezini iyi yapmıştır. Eline aldığı Osmanlı Türk toplumunu önce birleştirmiş yekpare vucut halinde bütün toplumun kurtuluş savaşına katılmasını temin etmiştir! Bu savaş içinde mağlup bir Osmanlı Devleti vardır. Halen tahtında tacında hanedan sahibi bir padişah vardır! İstanbul'da bir hükümet vardır! O bunları hiç nazara almadan Ankara'da yeni Türk hükümetini kurmuştur! Askeri şahsiyetler kendisini tutar mı? Tutmaz mı? Bilmiyordu! Padişaha karşı tek başına açtığı bayrağı etrafında milleti toplanır mı? Toplanmaz mı? Yine bilmiyordu! Bütün vilayetler, Vali ve Emniyet Teşkilatı kendisinin tarafına ilzam edip etmeyeceğini; onu tevkif etmeyeceğini de bilmiyordu! Burada onun Samsun'a çıkışından itibaren, milli istiklal tarihimize ışık tuttuğunu biliyoruz. Paramparça olmuş bir orduyu nasıl toparladığını biliyoruz. Bu milleti topyekün olarak kendi kumandası altında nasıl bütünleştirecek savaşa katılmalarını temin ettiğini biliyoruz!

Asker ve kumandan M.Kemal Paşa ayrı bir değerdir. Sivil kıyafetini giydikten sonraki T.C.'ni kurup Reiscumhur olduktan sonra Atatürk bambaşka bir değerdir! Atatürk'ü A'dan Z'ye eğer incelemek isterseniz hem milli istiklal tarihimizi, hem Türkiye'nin siyasi tarihini en önemlisi de büyük nutku mutlaka okumanız gerekmektedir.

<<Şimdi tüylerimizin ürpereceği aydınlanamayacağınız konulara geçiyoruz.>>

Atatürk Türk tarihinin en derinliklerinden gelen Türk büyüklerinin en büyüğüdür!! Hem kurtarıcı olabilmek (!) hem bir devletin kurucusu olmak hiçbir lidere nasip olmamıştır!! O Türklük için doğmuş, bu şuur içinde eğitilmiş, istisnai bir değerdir! Son nefesini verinceye kadar milletin emrinde ve hizmetindedir!..

Gözlerini kapatıncaya kadar modern Türkiye' nin geleceğine ışık tutmuştur...

Millet gülünce güler, ağlayınca ağlardı! Milletin ferah ve mutlu olmasını temin için sabahlara kadar uyumadan T.C.'nin Türk milletinin kalkınmasını temin için tarihi kararlar almıştır! Art niyetli insanların düşündükleri gibi sabaha kadar içmek için değil, sabaha kadar zevk'i sefa yapmak için de değil!! Atatürk'ün sofraları millete ait kararlar, devlete ait kararlar, devrimlerin gerçekleşmesi, yasal olan ilkelerin konulması, milletin yükselmesi için fikir teatisi yapılan oturumlardır. Atatürk 24 saat çalışan kişidir. Atatürk dehadir! Olmayanı oldurtan insandır. Devrimlerin sağladığı sonsuz faydaları nelerdir, hepimiz biliyoruz... Okuma-Yazmanın kolaylaştırılması, latin harflerinin getirilmesi medeni kanun, bütün devrimler onun ince ruhunun, onun dahai şahsiyetinin eseridir!... ve bu arada konumuzu devam ettirirken, Atatürkçülüğü bilinçli olarak kavramını yapmak için Kemalizm doktrinini okumalıyız! Kemalizm'in ilmi bir ışık olduğu insanlara ve insanlığa ışık tutan ana maddelerini ve sulhçu yönünü, barış sever bir deha oluşunu bütün insanlığı düşünüşünü, ölen öldüren insanlara çok acıdığını, harp sahnesinde de sonradan görüyoruz! Onun karakteri tertemizdi...

---Atatürk'çülük milli birliktir!.. Ve beraberliktir....

---Atatürk'çülük, kalkınmak, yükselmektir!..

---Atatürk'çülük, bütün bir milleti parçalanmadan siyasal hayatta idare etmek yönetmektir!

---Atatürk'çülük bir ulusun hayat kaynağı demektir. İlham kaynağı demektir.

Özetle Türklük Atatürk'le birlikte bütünleşmiş varolmuştur. Onu inkar etmek nankörlüktür. Her ne kadar binlerce sayfa yazılsa da bu büyük şahsiyetin büyüklüğünü izahta; başa çıkamayacağımızı aziz milletimize ve aydınlarımıza, Türk gençliğine izah edebilmiş isek; kendimizi mutlu addediyoruz! Atatürk milliyetçi ve vatan severdir. Yozlaştırıcı bir milliyetçilik değil, bütünleştirici bir milliyetçiliktir! Kafatasçılık değildir. Atatürk dinine saygılıdır. Dinde reform yapmamıştır! Din ve devlet işlerini birbirinden ayırmıştır. Atatürk ilim adamlarına saygı duymuştur. Sağa sola parçalanınız dememiştir.T.A.D. olarak Atatürk'çülüğü yozlaştırmadan istismar etmeden eğer bir nebze de olsa izah etmiş isek ne mutlu bizlere! Ve Ne Mutlu Türküm Diyene Ve Ne Mutlu ki, ben Atatürk'çüyüm diyenlere...

SON yıllara kadar yazılan ve söylenenlerin büyük kısmı, geçmiş yıllarda olduğu gibi, Atatürk Olayına daha ziyade mazide yaşanmış parlak bir tarihi olay olarak bakmaktadır. Oysa önemli olan Atatürk'ün bize bıraktığı fîkrî miras Atatürkçülüğün bugün de yaşayan bir ideoloji olduğunun vurgulanması ve mucize olarak adlandırılan başarının başlıca nedeni; milletçe kesintisiz ve zikzaksız bir şekilde sergilediği planlı ve disiplinli çaba olmuştur. Atatürk'ün millete, dayanması, güvenmesi ve bunun için milleti eğitime kararı Japonya ile benzerlikler arzetmektedir. Atatürk'ün <<Bütüncü>> çağdaşlaşma modeline karşı çıkanlar Japon başarısının nedeni olarak bu ülkenin Batı'nın sadece ilim ve fennini aldığını ileri sürerler. Oysa Japonya Meiji Döneminden de önce, kendisine nazaran <<Batı>> olan çinden alfabe, edebî, artistik ve mimari türler, Budist ve Konfüçyüz dini ve birçok politik, hukukî, ekonomik ve sosyal müesseseler şeklinde kültürel iktibas' ta bulunduğu Japonya'nın daha sonraki modernleşme hamlesine tepkisi Osmanlı Devletine nazaran daha az olmuştur.

ATATÜRKÇÜLÜK İDEOLOJİSİ

Prof. Dr. İsmet Giritli

Bu suretle Japon modernleşmesinin de <<Kemalist İnkılâp>> gibi bir bakıma total olduğu söylenebilir.

Japonya'nın süratli ve sürekli modernleşmesinin bir diğer başlıca faktörü, bu ülkede dinin sadece âhîret işleri seviyesinde kalmasıdır.

Prof. Edwin O. Reischauer: Konfüçyüz felsefesinden esinlenen Japonya'daki lâiklik eğiliminin Batı dünyasına nazaran en az üç yüz yıl daha önce başladığını yazmaktadır.

Kısacası Japonya'daki modernleşme akımı; Kemalist modernleşme modeline benzer şekilde lâiklik, gerçekçilik, ampirik rasyonalizm, denemecilik ve ulusçuluk gibi çeşitli temellere ve Batı dünyasını 16. yüzyıldan beri yöneten ilkelere dayanmaktadır.

Atatürkçülük Kemalizm'in bir ideoloji olarak oluşturulması ve ideolojik arayış içinde bulunan Türk toplumunun ve gençlerin ulusal bir ideoloji etrafında birleştirilerek, Türkiye'ye ve Kemalizm'e düşman çevrelerin ideolojik tuzaklarına düşmekten kurtarılması hususu büyük önem taşımaktadır.

Öteden beri kanımız şudur ki, yapılan çalışmaların gerisinde, ilerisi için bize kalacak en anlamlı ve hatta tek anlamlı eser. Kemalist ideoloji'nin oluşturularak Türk toplumunun ve genç kuşaklarının yararına sunulması ve Kemalizm'in sadece mazide yaşanmış bir tarihsel olay değil, Türk toplumunun tüm sorunlarının çözümünde kullanılacak ve geleceğe dönük sürekli bir dinamizm anlamında bir ulusal modernleşme ideolojisi olduğunun anlatılmasıdır.

Öyleyse hareket noktası olacak baş sorun, çağımızda ve çağdaş siyaset biliminde <<ideoloji>> deyiminde de anlaşılması gerektiğidir. <<İdeoloji>> deyiminin ilk kez Fransız İnkılâbı sırasında ortaya atıldığını ve 1796'da Destut de Tracy tarafından kullanıldığını görüyoruz. Çağımızın ünlü siyaset bilimcisi Maurice Duverger'nin <<Introduction à la Politique - Politikaya Giriş>> adlı eserinde vurguladığı gibi, ideolojiler düşünce ve inanç sistemleridir. Nitekim bu anlamda olmak üzere Duverger aynı eserinde <<Marksist İdeoloji>> yanında ve dışında <<liberal ideoloji>>, <<muhafazakâr ideoloji>> ve <<milliyetçi ideoloji>> gibi çeşitli düşünce ve inanç

sistemlerini anmakta, kısaca ideoloji deyimini siyasal görüş ve inanç sistemi anlamında kullanmaktadır. Yine Prof. Duverger' nin belirttiği gibi, ideolojinin bir düşünce tarzı olduğu ve siyasal aksiyonun programını oluşturduğu konusunda genel bir uzlaşma vardır.

Böyle olunca da, ulusal modernleşmenin inanç sistemini ve aksiyon programını oluşturan Kemalizm' in, bir <<ulusal modernleşme ideolojisi>> olarak kabul edilmesi gayet doğaldır. Ne var ki, aralarında siyaset bilimcileri de bulunmak üzere bazı kimseler, bugün <<çağdışı>> olmuş bir <<ideoloji kavramı>>ndan hareket ederek ve ideolojilerin sadece Marksizm - Leninizm ya da faşizm gibi kalıplaşmış görüşlere, dogmalara dayandıklarını sanarak, Kemalizm'in bir ideoloji olarak anlaşılması gerektiği görüşüne karşı çıkmaktadırlar.

Aralarında <<demokratik sosyalizm>> ve <<demokratik kapitalizm>> de bulunmak üzere, tüm çağdaş özgürlükçü rejimlerin <<demokratik>> olan ideolojilerin temeli <<dogmatizm>> değil, <<rasyonal ampirisizm>> veya <<pragmatizm>>dir. <<Mutlak>> ve <<değişmez>> gerçekleri savunduğuna inanan ve fanatizm'e sürüklenen dogmatizm, <<mutlak gerçek>> yerine <<deney>>e yer verir; yani akıl ve bilimin gözlem ve bulgularına dayanan ve dolayısıyla zaman içinde değişen gerçekleri kabul eder.

<<Kemalist ideoloji>> açısından belirlenmesi gerekli en önemli husus, bu ideolojinin neden <<totaliter dogmatik>> değil de <<demokratik pragmatik>> olduğudur. Devrin Milli Eğitim Bakanı Dr. Reşit Galip' in, Mustafa Kemal' e yönelttiği bir soruya, Atatürk' ün verdiği cevap şu olmuştur:

<<Ben, manevî miras olarak hiçbir nas-ı katı, hiçbir dogma, hiçbir donmuş, kalıplaşmış düstur bırakmıyorum. Benim manevi mirasım ilim ve akıldır. Zaman süratle dönüyor..

Böyle bir dünyada asla değişmeyecek hükümler getirildiğini iddia etmek, aklın ve ilmin inkişafını inkâr etmek olur. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel mihver üzerinde akıl ve ilmin rehberliğini kabul ederlerse manevi mirasçılarımlar olurlar. Bu sözler Kemalizm'in <<pragmatik>> niteliğini ortaya koymaya yeterlidir.

Öte yandan, Kemalizm' in bireysel özgürlük anlayışından ve bu anlayışın başlıca belgesi olan 1789 Fransız İnsan ve Vatandaş Hakları Beyannamesi' nden esinlendiğini bu belgede yer alan birçok esasın ve özellikle milli egemenlik ilkesinin Millî Mücadelenin ilk önemli vesikası olan <<Amasya Genelgesi>>nden başlayarak Erzurum ve Sivas Kongresi kararlarında, 1921 ve 1924 Anayasalarında yer aldığını ve ayrıca Atatürk' ün tek partili rejiminin hedefin, plüralist toplum yaratmak olduğunu biliyor ve bunun için de Kemalist ideolojinin <<demokratik>> nitelik taşıdığını kabul ediyoruz.

<<Pragmatik demokratik>> bir ulusal modernleşme ideolojisi olan Kemalizm, hem kalıplaşmış düşünceye karşıdır, hem de tüm yeniliklere ve, çeşitliliğe açıktır. İdeolojiyi sadece, <<kalıplaşmış düşünce>> ve <<yeniliklere ve çeşitliliğe açık olmayan siyasi görüş>> anlamına almak, 1930'ların ve 1940'ların dünyasında egemen olan Stalinci Marksist - Leninist, Hitlerci nasyonal sosyalist ve Mussolinci faşist ideolojilerden kaynaklanan ve fakat bugün terkedilmiş bulunan ideoloji kavramını hortlatmak demektir.

Bir <<ulusal çağdaşlaşma>> ideolojisi olan ve akıl - bilime dayanan Kemalist ideolojinin hiç olmazsa ideoloji kavramının belirlenmesinde çağdaş siyaset ve bilimin yeri ve bulgularından yararlanmak, Kemalist yöntemin asgari ve zorunlu gereğidir.

Atatürk Araştırma Merkezi

Dergisinden Alınmıştır.

Cilt 1, Kasım - 1984 sayı-1

Beni görmek demek mutlaka yüzümü görmek demek değildir.

Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız bu yeterlidir."

K. Atatürk

Mustafa Kemal ancak laik bir dünya görüşüyle kavranabilecek olan tam bağımsızlık ilkesiyle yola çıkmıştır. Düşüncesini dinsel olsun, dünyevi olsun, doğmaların zincirlerinden kurtaramayan bir toplumun ulusal bağımsızlık kavramını algılaması olanaksızdır.

Mustafa Kemal geri kalmışlığın siyasal, askeri, ekonomik, kültürel, ruhsal yönleriyle toplum bilimsel bir çözümlemesini yapmış olarak tam bağımsızlık-ulusal egemenlik ilkesinde karar kılmıştır. Bu ilkeyi kavrayışı laik bir dünya görüşüne sahip oluşunun sonucu olduğu gibi, onu gerçekleştirebilmesi de laik kurum ve kavramlara dayalı bir yeni toplum örgütlemeye girişmiş olmasına bağlıdır.

Görüldüğü gibi bağımsızlık savaşı ve Türk devrimi, yalnız yurdu saldırgan düşmanlardan kurtarmak anlamına gelmez. Geri kalmışlığın yapısal çözümlüklüklerine, kültürel dağınıklığına, toplumsal parçalanmışlığına yol açan tüm ekonomik, kültürel, düşünsel, eğitsel bağımlılıklardan ve dış etkilere de kurtulmayı anlatır.

TAM BAĞIMSIZLIK BAĞLAMINDA LAİKLEŞME

Mustafa Kemal'in Kişiliğinin Gelişiminde Laik Anlayışın Yeri

Prof. Dr. Özer OZANKAYA

Bunun için en geniş anlamında uygarlıkta bir sıçrama yapmak ve çağdaş uygarlık düzeyinin üstüne çıkmak zorunludur. Öyleyse Türk devriminin sorunu bir uygarlık sorunudur.

Mustafa Kemal' in Türk Devriminin düşünürü, programlayıcısı, strateji ve uygulayıcısı olarak gösterdiği üstün başarının temelinde kanımca <<Laik>> dünya görüşü yatmaktadır. Dehanın üçte birinin doğuştan, üçte ikisinin ise durmaksızın ve büyük güç harcayarak çalışmaktan, sürekli çalışmaktan ileri geldiği bilinmektedir. Mustafa Kemal de Türk halkının yüz yıllardan beri içinde kıvrandığı bir kapandan nasıl kurtarılabilirceğini doğal olarak bilimsel düşünüşün ilkeleri doğrultusunda çok düşünmüş, çok incelemiş, ülkenin dört bir yanında en zor koşullar altında yurdunun, halkının gerçeklerini somut biçimde gözlemlemiş ve değerlendirmesini yapmıştır. Bu kapandı içerde kendisini, Türk halkının hemen her 10-15 yılda bir en değerli varlıklarını uzak diyarlardaki savaşlarda tüketmek zorunda bırakan saltanatçı yönetimin; dışarda da kaynaklarını sömüren ve zanaatlar, ticaret gibi yaşam damarlarını kurutan sömürgeci ülkelerin kurduğu ve sürdürmek için işbirliği yaptığı bir kapandı. Osmanlılık kapandı bu, ümmet kapandı. Hars ile uygarlık ayrı şeylermiş gibi aydını da, halkı da aldatıp birbirinden uzaklaştıran kapandı. Osmanlıca denen acayip bir dil yoluyla yönetim diliyle halk dilini, bilim dili ile halk dilini, birbirinden koparan kapandı. Kadınları, toplumun bu en iyi yarısını yaşamın, bilimin, aydınlığın dışında tutan, onları ezen, aşağılayan kapandı. Gerçekliği gözlemleyip tanımak yerine kıyas-ı fukahayı koyan medrese, tekke, tarikat, kapandı.

Falih Rıfki'nin yazdığı gibi <<Türk ulusu, Atatürk' te iki yüzyıldır beklediği kurtarıcıyı bulmuştur. Atatürk' ün eseri, bir bütün olarak tek bir kelimedede toplanabilirdi: <<Kurtuluş.>> Bu gerçek, aydının kafası kadar, halkın da şuuru içindeydi. Türk halkı için hatırası güzel ne varsa hepsi, özellikle Atatürk devrine aittir.

Atatürk' ün önder kişiliğinin belirleyici özü, temeli, laik anlayışta oluşudur. Hemen tek başına mimarı olduğu Türk Devrimi ile yeni 'Türk toplumunun da temel dayanağı, laiklik ilkesi, laik kurumlar, laik kurallardır.

Atatürk' e dünya ölçüsünde saygınlık, Türk Devrimine de yine dünya ölçüsünde ilgi sağlayan husus, bilimsel düşüncü ve bilimsel verileri toplumda yönetim mevkiine getirmiş olmasıdır.

Doğunun mistik ve skolastik düşünce sisteminin yerine Batının yapıcı, yaratıcı, tartışıcı ve araştırıcı olumlu düşünce sisteminin nasıl geçirilebileceği sorusunu sorun ve karşılığını veren ilk insan Atatürk'tür.

Eski Fransız Başbakanı Prof. Edouard Herriot'nun da dediği gibi <<Onun bilime karşı duyduğu ilgi ve gelişme yolundaki azmiyle, genç Türkiye Avrupa'ya katılmıştır. Onda bugünkü uygarlığın en coşkun merkezlerinden birini selamlamaklığımız için artık hiçbir şey eksik değildir.>>

Bağımsız, özgür, , demokratik ve ileri bir toplum kurma ülküsüne ulaşabilmek için .hem izlenecek yollar, getirilecek örgütlendirici ilkeler toplumbilim yasalarına uygun olmalı, hem de yüksek bir yönetim sanatı gösterebilmelidir. İsmail Hakkı Baltacıoğlu'nun yazdığı gibi: Atatürk, olayları gerçek nitelikleriyle kavrayan, insanın yaratıcılığına inanan, olayların oluşumunu denetimi altına alabilen, olamayacağı sınırını kavrayıp onu zorlamamak gerektiğini bilen, gerektiğinde şimşek hızıyla davranırken, gerektiğinde zaman etkenine payını tanıyıp bekleyebilen üstün zekâsı ve bilimsel düşünce yapısı ile tarihte hiçbir önderin başaramadığı bir yüksek ölçüde halkını tanıyıp onunla kaynaşmış, onun kaderini değiştirmiş, yüzlerce yıllık göreneklerini sarsarken, ona ulusal özgürlüğünü ve bağımsız yaşama temelini kazandıran tarihsel özelliklerine de sarılmasını bilmiştir.

Atatürk'ü <<çağdaş toplum yaratıcı önder>> olarak evrensel ölçüde geçerli kılan özelliği, karar ve yön belirleyiciliğinde, tutkularında, eylemlerinde hep akıl ve mantık adamı oluşu; dünyayı, toplumu, insanı, uygarlığı, ulusal kategoriye... bilimsel yöntemin geçerlilik ilkelerine tamamen uyan tanımlamalara kavuşturmasıdır.

Bu konuda Ruşen Eşref Ünaydın' ın değerlendirmesi de aynı yöndedir:

Atatürk, milletin varlığına dayanan kök düşünceleri eleyip, inceleyip, derleyip, toplayıp, formüleştiren, sistemleştiren ve kanunlaştıran coşkun bir üstün zekâ idi.. O zekâ, bütün tasarladıklarında mantıklı idi. Sezişi keskin ve söyleşiyi kesindi inançlarında çok samimi idi.

O' nunla hayalden realiteye inilmez, realiteden ülküye çıkılırdı.

Eflatun' un 2000 yıl önce de dile getirdiği <<Bilge devlet adamı>> özlemini insanlık tarihinde en yetkin ölçüde kişiliğinde ve eserinde gerçekleştiren ilk ve tek insan Atatürk oldu, Düşünceleriyle ve eserleriyle yalnız kendi toplumuna değil, tüm insanlığa, özellikle de geri kalmışlık kapanından kurtulma savaşımı içindeki az gelişmiş ülkeler halklarına değerli bir aydınlık kaynağı olan Mustafa Kemal Atatürk' ün kişiliği ve eserinin üzerine dayandığı mantık, yüzüncü doğum yıldönümünde asıl incelenmesi ve tanıtılması gereken yönleridir.

Mustafa Kemal <<aynı şeye değişik koşullar altında değişik açılardan bakma>> ilkesinin uygulanabilirliğini gösteren pek az sayıda üstün önderlerden biridir. Aslında bu kavrayış, bilimsel yöntemin gerçekliğini her zaman somut olduğunu söyleyen geçerlilik ilkesi üzerine dayalıdır. Bu bilimsel bakış eşliğinde bütün ömrünce doğruluktan şaşmayan tutumu, Mustafa Kemal' e, bir sentez demek olan uzlaştırmacılığın güzelliğini de öğretmiştir. Üstün siyaset sanatı, toplum mühendisliği ve devlet kuruculuğu bu bilincinin kanıtlarıdır.

Mustafa Kemal'in nasıl yetiştiği, neler okuyup öğrendiği henüz yeterli ölçüde araştırılıp değerlendirilmiş değildir. Yalnız kimi önemli bilgilere sahip bulunuyoruz. Bu bilgiler Mustafa Kemal' in laik kişiliğinin kaynaklarını aydınatabilecektir kanısındayım.

Önce doğuştan ve ilk çocukluk yıllarında gördüğü aile ve çevre eğitiminden edindiği bir bağımsızlık tutkusu olduğunu biliyoruz. Laik anlayışın özü, olan bilimsel düşünüş için bağımsız kişilik yapısı vazgeçilmez bir özelliktir. Çünkü bağımsız davranış, sağlam bir mantık ve geçerli muhakeme için zorunludur.

Atatürk, bağımsız davranış tutkusunun kendisinde pek erken yaşta belirdiğini anlatır. Bu sözleri aynı zamanda Atatürk'ün önderliğindeki, siyaset anlayışındaki ve eserindeki dengeli karakteri ortaya koyucu niteliktedir.

Çocukluğumdan beri bir huyum vardır. Oturduğum evde ne ana, ne kız kardeş ne de sevdiğim arkadaşlar ile birlikte bulunmaktan hoşlanmam. Yalnız ve bağımsız bulunmayı, çocukluğumdan çıktığım zamandan beri hep yeğlemiş ve sürekli olarak öyle yaşamışumdır. Tuhaf bir tutumum daha var, ne ana, babam çok erken ölmüş, ne kardeş, ne de yakın akrabamın kendi düşüncesi ve önermelerine göre bana şunu ya da bunu salık vermesine ve öğütte bulunmasına katlanamam aile arasında

yaşayanlar çok iyi bilirler ki sağdan soldan pek temiz ve içten uyarılardan kendilerini sakınamazlar. Bu durum karşısında iki davranış yolundan birini seçmek zorunludur: Ya uymak ya da bütün bu uyarı ve öğütleri hiçe saymak. Bence ikisi de doğru değildir. Uymak nasıl olur? En aşağı benimle yirmi beş yaş farkı olan anamın uyarılarına uymak geçmişe geri dönmek olmaz mı? Baş kaldırmak, erdemine, iyi niyetine, yüksek kadınlığına inandığım anamın gönlünü kırmak, düşüncelerini altüst etmektir. Bunu da doğru bulmam.

Mustafa Kemal askerlik sanatını da, devrim ve siyaset sanatını da böyle, elden geldiğince en az acı, en az yitikle en büyük sonucu elde etmek sanatı olarak anlayıp öyle uygulamıştır. Bu noktanın önemi kanımca çok büyüktür. Mustafa Kemal' i tarihin bütün önemli önder kişileri içinde en seçkin bir yere getirici özelliği bu en gerçekçi, en dengeli kişilik tutumunda yatmaktadır. Bu kişilik tutumunda <<mutlak doğru>> anlayışına yer vermeyen bilimsel düşünüş yönteminin temel, belirleyici etkisi vardır.

Doğruluğuna inandığı düşüncelerini anasının gönlünü kırmadan sürdürebilmenin yolunu bulmaya nasıl özen gösterdiyse, gerçek ulusal kurtuluşun zorunlu olarak kapsadığı <<Ulusal iradenin bütün gerekleri ve biçimleri>> konusunda vakitsiz konuşmamaya da o ölçüde özen göstermiştir. Nutuk' ta bu konuda şunları söylemektedir: <<Gelecek olasılıklar üzerine çok konuşma, dış tehlikenin yakın etkileri karşısında üzüntü duyanlar arasında geleneklerine ve düşünce eğilimlerine, ruhsal durumlarına aykırı düşen olası değişikliklerden ürkecekleri ilk anda direnmelerine yol açabilirdi. Başarı için işlemsel ve güvenli yol her aşamayı zamanı geldikçe uygulamaktır.. ben, ulusun vicdanında ve geleceğinde hissettiğim büyük gelişim yetisini bir ulusal sır gibi vicdanımda taşıyarak azar azar, bütün toplumumuza uygulamak zorundaydım.>>

Bütünöyle bir aydınlanma hareketi olan tüm devrimci atılımlarını hep böyle insan ve ulus sevgisinden kaynaklanan yüksek sanatçı özeniyle planlayıp uygulamıştır. Bu nokta Atatürk'ü gereğince inceleyenlerin gözlemlerinden kaçmamıştır.

Yakup Kadri Karaosmanoğlu, <<Bütün inkılâpları bir damla kan dökmeden daima kanuni şekillere dayanarak başarmıştır. Bu kadar medenî bir inkılâp hadisesine cihan tarihinde, ilk defa rast geliyoruz. Mustafa Kemal, savaş tekniğinde olduğu gibi, ihtilâl tekniğinde de tek ve eşsiz bir taktikle>> diye yazar.

İsmail Habip Sevük de aynı gözlemlerde bulunmaktadır:

Fikir ki, gövdesi yok, önde ve acelecidir, fiil ki gövdeli, geriden ve ağır gider; fakat Atatürk'ün bütün inkılâplarında fiil fikirden daha çevik çıktı. Atatürk inkılâplarda doğuşerek muzaffer olmadı, doğuşeceğe doğuşme fırsatı vermedi.

Atatürk'e yaptığı inkılâplarda milletin aziz kanını esirgediği için de minnettarız.

Somut Gerçekliğe Verdiği Değer

Mustafa Kemal' in dengeli, uyumlu bir bütün oluşturan önderliğinde, her zaman somut gerçekliği araştırması, öğrenmesi ve düşüncelerini de, onları uygulamak üzere aldığı kararları da bu somut gerçeklik ışığında biçimlendirmesi temel özellik olmuştur. İncelemenin başında bilimsel yöntemin temel bir ilkesi olarak <<somutluk ilkesi>>ni belirtmiş, gerçekliğin her zaman somut olduğunu, hiçbir devrim hareketinin bir başkasının tıpkı benzeri olmadığını, anlatmıştım. Mustafa Kemal bu olgunun tam bilincindeydi, 1.12.1921 günü Bakanlar Kurulu Göreve ve Yetkileri Kanunu görüşülürken <<Efendiler ,biz benzememekle ve benzetmemekle övünmeliyiz: Çünkü biz bize benziyoruz>> demiştir.

Bu düşüncenin gerçek anlamı, kendi somut gerçeğimize dayanağına gereğini belirtir. Yoksa bu anlayıştan yoksun kimilerinin sığ görüşlü yorumu olan <<keyfi tutumu>>, <<önünü, ardını düşünmeden davranmayı>> savunma ya da <<biz adam olmayız>> gibi Atatürk'ün yanına bile yaklaşmamış olan bir aşağılık duygusu anlamında değildir.

Somut gerçeği mutlaka ve sürekli olarak tanımak gereğini Mustafa Kemal, savaştan hemen sonraki günlerde Konya'da Mart gençlere yaptığı bir konuşmada aydınların sorumluluğundan söz ederken de çok güzel bir biçimde dile getirmiştir:

...aydın sınıfla halkın düşünüş ve hedefi arasında doğal bir uygunluk olmalıdır. Yani aydınlar sınıfının halka telkin edeceği ülküler, halkın ruh ve vicdanından alınmış olmalı. Oysa bizde böyle mi olmuştur? O aydınların telkinleri ulusumuzun ruhunun derinliklerinden alınmış ülküler midir?

Kuşkusuz hayır; aydınların içinde çok iyi düşünenler vardır. Ama genellikle şu yanılsımız da vardır ki araştırma ve incelemelerimize dayanak olarak çoğunlukla, kendi ülkemizi, kendi tarihimizi, kendi geleneklerimizi, kendi özelliklerimizi ve gereksinimlerimizi almayız. Aydınlarımız belki bütün başka ulusları tanır, ama kendimizi bilmeyiz.

Bu kişilik özelliği Mustafa Kemal'in laiklik anlayışını da belirleyici olmuştur, denilebilir. Başka her konuda nasıl aşırı tepkiler Mustafa Kemal'in uzağında kaldığı tutum ve davranışlar olmuşsa, din konusunda da dinin gerici ve sömürücülerin elinde toplumu karanlıklara ve yoksulluklara gömecek biçimde kullanılmış olması O'nu aşırı bir tepkiye götürememiş, günümüzde Einstein'ların yöneldiği ve kendisinin de içtenlikli kanısı olan, bireysel vicdanın sınırlarını taşımayan, bilimin ışıklarından geçip dupduru olmuş bir kozmik din anlayışına sahip olmaktan ve topluma da, sözleriyle olsun tutum ve davranışlarıyla olsun, böyle bir din anlayışını önermekten alıkoymamıştır.

Bu insancıl ve bilimsel dünya ve siyaset anlayışı hem yurdunda, hem yabancı ülkelerde kavranmış, derin saygıyla karşılanmıştır.

Eski Fransız Başbakanı Prof. Herriot devrim sanatına hayranlığını, hem de lâiklikte ilgili olarak, sözlerle ifade etmiştir:

Paşa, size nasıl hayran olmayayım. Ben Fransa'da laik bir hükümet kurmuştum. Bu hükümeti Papanın Paris'teki temsilcisinin yardımı ile papazlar devirdi... Siz ise halifeyi kovdunuz ve gerçek anlamıyla laik bir devlet kurdunuz, Siz bu taassup içerisinde laikliği bu topluma nasıl kabul ettirdiniz?

Falih Rıfkı'nın da belirttiği üzere <<Atatürk'ün amacı yaratıcı <<Batı>> insanını yapmak, kafa yapısıyla, vicdanı ile böyle bir insanı yetiştirmeyi önleyen ya da geciktiren engelleri ortadan kaldırmaktı. Düşüncesi, kültürü ve vicdanı özgür <<atom çağı>> Türkünü yetiştirmek idi.>>

Alman Prof. Melzig ise şöyle yazmıştır:

Yeni Türkiye Atatürk'le yalnız islâm anlayış ve görüşlerini değil, aynı zamanda Avrupa'nın düşünme, tarzını da aşmıştır. Türkiye bir dürüstlük, samimiyet ve realite politikası gütmekte ve bu sebeple tep kilere, başarısızlıklara uğramamaktadır. Bu politikanın kendinden öncekilere benzer tarafı olmadığı gibi, taklidi de yoktur.

Lord Kinross Atatürk'ün yurdu için yaşayabilecek bir demokratik düzen yaratmaya çalıştığını ve başarıya da eriştiğini yazmıştır. Dünyanın sayılı gazeteleri Atatürk'ün hazırlayıp yönettiği Türk Devriminin, erkek, kadın tüm yurttaşlara Türkiye'nin önceki kuşaklarından hiçbirinin görmediği bir özgürlük ve güven dolu yaşam sağladığını, bu devrimle Türkiye'nin "Avrupalı bir devlet olduğunu" yazmışlardır.

Mustafa Kemal'in kişilik yapısındaki bağımsızlık tutkusu, Türk devriminin ilkeleri içinde en çok lâiklik ilkesiyle özdeşleşir. Gerçekten lâiklik düşünce ve inançta özgürlük, bağımsızlık demek olduğu için en temel, en öz kaynak ilkeyi oluşturmaktadır. Tam bağımsızlık akıl alanında bağımsız olmakla başlar.

Boş inançların, dinsel baskıların dogmatik zincirleriyle aklı bağladığı yerde, ulusal bağımsızlığın düşü bile görülemez. inançların yönetiminde bilim yapılamaz.

Atatürk'ün kendisi de 1921'de Ankara gazetesinde yayınlanan bir demecinde aynen şunları söyler:

Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir. Ben ulusumun ve en büyük atalarımın en değerli mirasından olan bağımsızlık aşkı ile fethedilmiş bir adamım. Çocukluğumdan bugüne değin ailevî, özel ve resmi yaşamımın her aşamasını yakından tanıyanlar bu aşkı bilirler. Bence bir ulusta şeref, haysiyetin, namusun ve insanlığın varlığı ve sürekliliği kesinlikle o ulusun özgürlük ve bağımsızlığına sahip olmasıyla olanaklıdır.

ATATÜRK diyor ki...

**Hayatı ve özgürlüğü için ölümü göze alan bir
millet asla yenilmez**

ATATÜRK'ÜN MUVAFAKİYET SIRLARI

Atatürk'te Vatan mefhumu ve millet sevgisi :

Yük. Müh. Talip ERDEN

Balkan harbi esnasında Trablusgarp' tan dönüşünde Mısır' a geldiği vakit, Makedonya' nın düşman eline düştüğü haberini almıştı. Bu haberdan en büyük acıyı hissettiğini daima söylerdi. Doğduğu, büyüdüğü ve inkılâp fikirlerinin beslendiği şehir (Selânik) için, hayatının sonuna kadar hasret çekmiştir.

Atatürk'ü büyük yapan ve O'nun muvaffak kılan iki unsur mevcuttur.

1 — Vatan mefhumu,
2 — Millet sevgisi.

1_ —Vatan mefhumu : Mustafa Kemal 1919'a kadar asker kumandan olan bir şahsiyetle o zamanın, vatan toprakları addedilen sınırlarında çarpıştı ve ordular idare etti.

Trablus Garba giderken, gençliğinin en heyecanlı bir devri içinde; bir vatan parçasını kurtarmağa koşmuştu. Birinci dünya harbinde bir an önce harp meydanlarında vazife görmeye başlamak için, bulunduğu Ateş emirliklerinden kurtulmaya çalıştı.

M. Kemal için vatan toprakları korunurken hayat feda etmenin fiilî örnekleri önünde cereyan etmişti.

Nice vatan evlâtlarının harp meydanlardaki ölüm iniltilerini O, kulaklarıyla işitmiş, gözleriyle görmüştür. Devlet sınırlarını terketmenin acısını büyük hüznle hissetmiştir.

En canlı hatıraları, çocukluğunun masum olayları, gençliğinin en ateşli anları o muhitte geçmişti. Atatürk, hisleriyle, hatıralarıyla daima bu şehrin bir çocuğu idi; en çok anlatmasını sevdiği hatıraları hep o muhit içinde geçenlere ait olurdu. Hattâ ölümüne takaddüm eden günlerde heyecanlı bir rüya gördüğünü anlatırken, Selanik'te bir komitecilik vakasının cereyanı esnasında Salih Ozok ile beraber bulunduklarını söylemişti. Bu olayları anlatmaktaki maksadım şudur:

M. Kemal, bir çok Türk ailelerinin yerleşmiş olduğu Osmanlı İmparatorluğu'nun bu bölgesine, derin hisleri ve gençliğinin canlı hatıralarıyla bağlı bulunmasına işarettir. %

Başkumandan Mareşal Gazi M Kemal İzmir'e muzaffer ordusu ile girdiği vakit, önünde kaçan düşman ordusunu kovalamak, Makedonya' ya el uzatmak isteyebilirdi. Nitekim o sırada böyle bir hareketin yapılması için bazı sözler de geçmemiş değildi.

Fakat M. Kemal yekpâre ve kuvvetli olabilecek bir "Türk vatanının sınırlarını aşmamak azmi ile bu işe başlamıştı.

Zafer neşesi, Başkumandanı istilâ hırsı ve hisleriyle hareket ettirmemişti.

0 ((Milli hudut dahilinde vatan bir küldür» cümlesini (23 Temmuz 1919) Erzurum kongresinde tespit etmiş bulunuyordu. Misak' ı Millî ile tayin edilmiş olan bu Türk vatanını düşman istilâsından kurtarmak gayesiyle vatan evlâtlarının kanı dökülmüştü.

İşte Atatürk' te vatan fikri böyle şekillenmiş ve bugünkü vatanımızın her bir sınırında harp etmiş bir insanın görgüsü ve kuvvetiyle, Türk için bir vatan bütünlüğü tesbit ve kabul eylemişti. İlk Cumhurbaşkanı Atatürk, bu vatanın <hiçbir kayıt ve şart altında ayrılık kabul etmez bir kul> olduğunu devletlere kabul ettirmiştir.

Atatürk, kendi zamanında yaşayan ve milletler için İmparatorluklar peşinde koşan, devlet ve hükümet reislerinin ideallerini asla benimsemedi. Hayaller kurmadı ve böyle hayâl olabilecek fikirleri hiçbir zaman bizlere telkin etmedi.

Sınırlarını, en son Türk nesillerinin kanlarıyla yoğurup çizdiği bu Türk vatanında, o vatan mefhumunu mânalandırdı. O, bir ölüm haberi karşısında, yurt toprağı için bana _şu cümleleri yazdırmıştı:

Yurt toprağı! Sana her şey feda olsun. Kutlu olan sensin. Hepimiz senin için fedaiyiz.

Fakat sen Türk milletini ebedî hayatta yaşatmak için feyizli kalacaksın. Türk toprağı! sen, seni seven Türk milletinin mezarı değilsin. Türk milleti için yaratıcılığını göster.» (1930)

Atatürk bu hitaplarıyla yurt toprağına kutsî hüviyetini verirken, onun yaratıcılık-ve hayatiyet mefhumları üzerinde duruyor.

İşte Türk Gençliği, Atatürk' ün sınırlandırdığı bu vatan toprakları mukaddestir, onun üzerinde dost elleri sıkılır, fakat düşman ayaklarını bastırmamağa azimli olduğumuzu, bütün dünya bilir.

Millet sevgisi :

Atatürk, mukaddes vatan topraklarının üzerinde yaşayan, milletin sevgisiyle iş başarma yolunu tutmuştur. O, bu sevgiyi şu sözleriyle izah ediyor:

Millet sevgisi kadar büyük sevgi yoktur. İstiklâl harbinde benimde millete ettiğim bir takım hizmetler olmuştur zannederim. Fakat, bunlardan, hiç birini kendime mal etmedim. Yapılanın hepsi milletin eseridir dedim. Aranacak olursa doğrusu da budur. Mazide sayısız medeniyet kurmuş bir ırkın ve milletin çocukları olduğumuzu ispat etmek için, yapmamız lâzım gelen şeylerin hepsini yaptığımızı ileri süremeyiz. Bugüne ve yarına bırakılmış daha bir çok büyük işlerimiz vardır. İlmi araştırmalar da bunlar arasınadır. Benim arkadaşlarıma tavsiyem şudur: Şahsınız için değil, fakat mensup olduğumuz millet için elbirliği ile çalışalım. Çalışmaların en büyüğü budur.»

Atatürk'ün bu sözlerinde hepimiz için bütün bir program mevcuttur Millet sevgisi kaynağından ilhamını alan her fert, o büyük varlık için, bir çok hizmetler yapmak kudretini kendinde bulur. Şahsî menfaatlerin üstünde elbirliği ile çalışarak vücuda getirilen işler, milletin bütünü için faydalı neticeler verir. Türk gençliği! Atatürk' ün bu sözlerindeki kuvveti benimseyerek kendimize rehber yaparsak milletimiz için değer sayılacak işlerin yapılcıları oluruz.

Atatürk fikirleri ve prensipleri tatbik mevkiinde gördüğü zaman huzura kavuşurdu.

ATATÜRK diyor ki...

Bu millet, tarihini iftiharla doldurmuş bir millettir. Türk milletinin geleceğı, bugünkü evlatlarının doğru görüşü, yorulmak bilmez çalışkanlığı ile büyük ve parlak olacaktır.

Bursa'da Ulucami' de namaz kılan yüz kadar insan, aralarında konuşmuşlar: ile den İstanbul'da ezan Arapça okunuyor Bursa' da Türkçe okunuyor diye dedikodu yaptıktan sonra işi Evkaf Müdüründen sor mağa karar vermişler. Evkaf Müdürü, Valiye gidin, demiş. Cemaat, topluca Vilâyet gidiyorlar. Fakat Vali öğle yemeğinde. Hükümet konağının mermer merdivenlerine çömeli bekliyorlar!..

Mesele polise Tümene, jandarmaya, aksediyor. Tertibat alınıyor: bu arada Ankara'ya da Bursa'da irtica var!» diye telgraf çekiliyor. Atatürk, otomobille İzmir'e gitmektedir. Haberi yolda alıyor. Yaptığı ve inandığı inkılâpların öz mal sahibi sıfatıyla, tehlikede gördüğü eseri için, hemen Bursa' ya koşuyor. İş bizzat inceliyor, Kararını Anadolu Ajansına kısa, bir tebliğle selesi değil, dil meselesidir!» O akşam Çekirge yolundaki köşkte yemek veriliyor. Sofrada on üç, on dört kişi var. O günkü hadiseden dolayı Atatürk' ün gönlünü almak üzere bu on dört kişiden birisi:

ATATÜRK VE TÜRK GENÇLİĞİ

Prof. Dr. BEDİA Akıma

— Efendim, diye söze başladı. Bursa gençliği bu hâdiseyi hemen bastıracaktı. Fakat zabıta ve adliyeye olan güveninden ötürü... Devam edemedi. Atatürk bir işaretle sözünü kesti;

- Bursa Gençliği ne demek? Diye biraz sert sordu. Memlekette parça parça, yer yer gençlik yoktur, sadece ve toplu olarak Türk gençliği vardır! Sonra Türk gençliğinden ne anladığını şöyle tarif etti:

- Türk genci, inkılapların ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Rejimi ve inkılapları benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük ve ya en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu, bu memleketin polisi vardır... Demeyecektir.

Hemen müdahale edecektir. Elle, taşla, sopayla ve silahla... nesi varsa onunla, kendi eserini koruyacaktır. Polis gelecektir, asıl suçluları bırakıp suçlu diye onu yakalayacaktır. Geç "Polis henüz inkılap ve cumhuriyetin polisi değildir. Diye düşünecek, fakat asla yalvarmayacaktır.

Memlekette parça parça, yer yer gençlik yoktur, sadece ve toplu olarak Türk gençliği vardır!

Yaşım 72 ve bir bilim insanıyım. Hem Türkiye'de hem de yurt dışında öğretim üyeliği yaptım; araştırmalar planladım ve uyguladım, ders verdim, makaleler ve kitaplar yazdım. Yani ister Batı ölçütlerinde olsun, ister bizim ülkenin ölçütlerinde olsun, boş bir adam sayılmam. Ama hala kendilerine "Atatürkçü" diyenlerle demeyenler arasında süre giden "kavga" konusunda kafam karışık. Kimin Atatürkçü olup kimin olmadığını yazılardan ve sözlerden bir türlü açık seçik kavrayamıyorum. Yani insan ne zaman Atatürkçü olur ya da olmaz? Acaba anlayışım mı kıt? Ama sanmıyorum. Geçenlerde kendime sordum, "Atatürkçülük nedir? Kime Atatürkçü denir? Birinin Atatürkçü olup olmadığını nasıl belirlersin?" Atatürk'ün nutkunu okudum, yabancı yazarların Atatürk'le ilgili yazdıklarına ve değerlendirmelerine baktım ve sonuçta Atatürk'ün felsefesinin özünün aşağıdaki şu üç ilke içinde özetlenebileceği kanısına vardım:

ATATÜRKÇÜ OLMAK NE DEMEK?

1- Gerçeği olduğu gibi kabul etmek ve gerçeğe saygı duymak. Atatürk'ün tüm planlama ve stratejilerini algıladığı gerçekler çerçevesinde oluşturduğuna inanıyorum. Gerçekleri olduğu gibi algılayabilmek için sürekli kendini geliştirmek, okumak, düşünmek, gözlem yapmak, gözden geçirmek, dikkatli olmak gerektiğinin farkındaydı. O nedenle sık sık diğerleriyle sohbet içinde olmaya, ilgilendiği konu ne ise o konuda var olan algılamaları öğrenmeye özen gösterirdi. Bu planlama ve hazırlık aşamasında böyleydi. Herhangi bir planın uygulamalarının sonucunda elde edilen verileri dikkatle takip etmeyi ve veriler çerçevesinde stratejileri değerlendirmeyi de ilke edindi. Yani bana göre Atatürk verilerle yatıp kalkmaya özen gösteren biriydi.

O nedenle gerçeğe saygılı olan, verileri takip eden, veriler çerçevesinde konuşan, ne fazlasını ne de azını söyleyen insanların kılığı, kıyafeti, mesleği, şivesi, dini itikadı ne olursa olsun benim gözümde onlar Atatürk'e ters düşmüyorlar. Aksine varoluşlarıyla, yaşamlarıyla, yaptıkları iş ve faaliyetleriyle Atatürk'ün yaşamasına ve güçlenmesine hizmet ediyorlar.

2- Aklın ve bilimin rehberliğini kabul etmek. Bana göre Atatürk verilere saygılı olmakla kalmamış aynı zamanda o verilerin ne anlama geldiğini anlamak için aklın ve bilimin rehberliğini kabul etmiş biridir. Çağdaş toplum içinde büyüyen biri için bu çok doğal ve zaten herkeste olması gereken bir tutum. Ama ben öyle bir topluma büyümedim; benim çevremde cinler vardı, kimi çocuklar uğurluydu, kimi çocuklar uğursuzdu. Allah yürü ya kulum derse herhangi biri zengin olurdu, kısmetsiz ise ne yaparsa yapsın işi gelişmezdi. Her insanın vadesi doğuştan alınaya yazılmıştı. "İnşallah" demeden başlanılan işten hayır çıkmazdı. Sanırım Atatürk'ün çocukluğu da benimki gibi bir ortamda geçti. Bulunduğum okullar ve beni etkileyen insanları göz önüne alacak olursak benim bir bilim insanı olarak yetişmemde hayret edilecek bir durum yok; ama onun bir bilim insanı gibi düşünmesi ve değerlendirmesi bence mucize gibi bir şey. Şu anda yazmak istediğim onun düşünce tarzının nasıl oluştuğuyla ilgili değil; ama o da ayrı bir incelemenin konusu olmalı.

Aklı ve bilimi kendine rehber edinmiş her bir kişi, kılığı, kıyafeti, mesleği, şivesi, dini itikadı ne olursa olsun, bana göre, Atatürk'e ters düşmez, düşemez.

3- Koşulsuz bağımsızlık. Bana göre Atatürk'ün özünü belirleyen üçüncü ilke onun hem bir birey olarak hem de bir ulus olarak özgürlüğe koşulsuz kendini adamasıdır. Başka türlü getirisi ne olursa olsun özgürlükten ödün vermek asla bir seçenek olarak düşünülmemelidir. Bağımsızlık Atatürkçülüğün özüdür.

Bu üç ilkeyi kabul eden ve uygulayan herkes benim gözümde Atatürkçüdür.

Doğan Cüceloğlu (02.05.2010)

ATATÜRKÇE DÜŞÜN ATATÜRKÇE HİSSET ATATÜRKÇE İŞ YAP

Millet boyutunda düşünce birliğinin üç görünümü vardır. Birincisi, ortak millî fikirdir; ikincisi, Büyük Ülkümüzdür, üçüncüsü Millî İrade'dir.

● Atatürk diyor ki: milletlerin oluşmasında etkili olan faktörler; ortak duygu ve heyecanlar, hatıra ve gelenekler, ortak kültürdür; fakat aynı zamanda 'ortak millî fikir'dir. Bizim varlığımızı kurtaran, bağımsızlığımızı kurtaran bütün eylem ve hareketler; milletimizin ortak fikrinin, arzusunun, azminin yüksek tecellisi eserinden başka bir şey değildir. Bu gerçek gösteriyor ki, her ne ad ile olursa olsun, milletin duygu ve düşünce birliğini ihlal etmek, milletimize yapılabilecek en büyük düşmanlıktır.

Biz, Millî Mücadele'de halkı açık, net ve herkesçe anlaşılır olan tek bir fikir etrafında toplamıştık. Bu, önce ulusal bağımsızlık düşüncesi idi. Anadolu hükümeti olarak tek amacımız buydu. Amaca ulaşabilmemiz ise aramızda birlik olmasına bağlıydı. Birliğimizi sağladık ve muvaffak olduk.

Bugün de Emperyalizm'e karşı mücadelede başarımız ancak birlik ve bütünlüğümüzle, fikir birliğimizle olacaktır.

Prof.Dr. Cihan DURA

Tüm millet bireylerinin, birleşmiş bir kütle halinde çalışmasıyla olacaktır.

Düşmana karşı kurulan cephe ikiydir: İç cephe, görünürdeki cephe... İç cephe, asıl olan cephe, bütün ülkenin aynı fikir ve kanaatte olarak, tek vücut olarak kurmuş olduğu cephe dir. Görünürdeki cephe, ordu cephesidir. Bu cephenin sarsılması, mağlup olması hiçbir zaman bir milleti mahvedemez. Asıl önemli olan, ülkeyi temelinden yıkan ve halkını esir eden, fikir birliğini yitiren iç cephenin düşmesidir.

Cumhuriyet döneminde ise millî birlik için yeni koşullar kendini gösterdi. En önemlilerinden birini vurgulamak isterim: Öğretim birliği... Türk milleti; çocuklarına vereceği eğitimi, okul ve medrese adında birbirinden bütbütün farklı iki tür kuruma elbette ayıramazdı. Çünkü eğitim ve öğretimi birleştirmedikçe, birbiriyle çatışmayan, aynı fikir ve zihniyette bireylerden meydana gelen bir millet haline gelemezdik. Bugün de öyledir.

Genel olarak millî eğitim işlerinde kesinlikle zafere ulaşmak zorundayız. Milletimizin gerçek kurtuluşu ancak bu sayede olacaktır. Başarılı olmak için hepimiz tek vücut ve tek düşünce olarak esaslı bir program üzerinde çalışmalıyız.

● Millet birbirine tarih, kültür, dil ve ülkü birliği ile bağlı olan yurttaşların oluşturduğu siyasal bir topluluktur. Bunlardan sonuncusunu ayırılım ve soralım: Nedir bizim Büyük Ülkümüz? Bizim Büyük Ülkümüz en uygar ve en gönençli bir millet olarak varlığımızı yükseltmektir. Bu yalnız kurumlarda değil, düşüncelerinde de köklü bir devrim yapmış olan büyük Türk ulusunun dinamik idealidir.

Öyleyse yurdumuzda uygar fikirlerin, çağdaş ilerlemelerin, bir an bile kaybetmeden, sürekli olarak yayılması için çalışalım. Yolunda çalıştığımız Büyük Ülkü'yü halkın kalbinde bir fikir haline, fikir halinden de bir duygu, bir iş haline getirmek zorundayız. Cumhuriyet düşüncesini yurttaşlarımıza sevdirmek, kalplerine iyice yerleştirmek zorundayız.

● Bir milletin bireylerinde hâkim olması ve kesinlikle uyulması gereken şey, doğru yolda yürüyebilmeleri için biricik esas Millî İrade'dir; milletin ortak arzusu, milletin ortak düşüncesidir.

Millî İrade tek bir şahsın değil bütün bir milletin eseridir. Dolayısıyla "milletimize hizmet ederken, kendi emel ve düşüncelerimize göre değil, milletimizin emel ve düşüncelerine göre hareket etmeliyiz." Millî İrade'ye boyun eğmek, uymak, onu kılavuz bilmek gerekir. Atatürk şöyle der: Benim için en kutsal görev, Millî İrade'ye boyun eğmeyi her şeyin üzerinde tutmam olmuştur.

Milletimizin ortak duygu ve düşüncelerini, Millî İrade'yi iyi tanımak ve kılavuzumuz bilmek başta gelen bir görevimizdir. Milletimizin, halkımızın ruhuna, beynine, yüreğine nüfuz etmeyi hayatımızın bir kuralı yapmalı ve bu kuralı ödünsüz uygulamalıyız.

Kaynak: ATANAME (2019)

Azim ve Karar, 11.02.2021

GERÇEK AYDIN KİMDİR!

Sevgili okuyabilenler, dilimin döndüğü kalemimin yettiği ölçüde, nacizane olsa birkaç kelime ile aydın kişi kime denir ifade etmeye çalışacağım:

Efendim Bir kere aydın olmak ben aydınım demekle olmuyor, benim yapacağım bu elimden bu kadar gelir demekle olmuyor, ah keşke herkez benim gibi olsa demekle olmuyor. Aydınlik kavramı üstün nezaket kurallarından, hanımefendilikten, mertliğe dürüstlüğe yüksek cesarete kadar diğer bir şekilde elimizde ki küçücük çöpü bile olur olmaz yere atmamaktan, insan sevgisine, vatan sevgisine, gerekirse milleti için vatani için kanını canını gözünü kırpmadan verebilmek fedakarlığına kadar uzanıyor! Aydın kişi aydınlanmış, tenvir olmuştur!, Hayat! Üniversitesini de bitirmiştir.İlim irfan seviyesi yüksektir, toplumuyla iç içe olmuştur, sözü dinlenmeye değerdir, sicili temizdir, kendi kendini yenmiştir karizmasını aşıştı, aydın insan kendi yatağında esnerken bile ağzını kapatır!, kendi gölgesini bile çiğnemek istemez!, dağın arkasını görebilir, perde arkası hareketleri sezebilir!,

kendini iğnenin deliğinden geçirebilir!, büyük olduğunun farkındadır ama Atatürk'ümüzünde dediği gibi, büyüklük yapmaz, ilk önce onu hiç umursamayanlar, yeri gelip te sen büyüksün dediklerinde güler geçer!!, o, öyle kişilerin ne gibi menfaatler peşinde olduğunun farkındadır!,

Aydın insan kendi menfaati için politika yapmaz!!, Şahsi çıkarlarını insanların çıkarlarından yüksek düşünmez, milli menfaatleri herşey den yüksek görür, yaşadığı toplumun hakkına tecavüz etmez!, bırakınız yaşadığı toplumu bütün dünyanın çıkarlarını gözetir, aydın kişi dünyanın gözü kulağıdır!, (Aydın kişi siyaseti şahsi çıkarlarına kalkan yapmaz, bulunduğu mevkiyi istismar etmez, ağalara beylere peşkeş çekmez, ben bu vatan için varım Türkiye' m için Atatürk' üm için varım, maaş bile istemiyorum der!, Fahri olarak mecliste bulunmak için can atar!, matematik bilgisi yüksektir nelere ne kadar maaş zammı yapıyor, hesabını vicdan muhasebesinde çok güzel yapar!!, Yalan söylersem namerdim der, aydın insan attığı her adımda dikkat neder, sağına soluna bakar, kendi yaşamının toplumu ile kıyasını vicdani bir şekilde yapar!, en önemlisi nedir biliyormusunuz sayın okuyabilenler, aydın insan vicdanlıdır, ALLAH' tan korkar, bu günün yarınıda var der, hesabı var, ölümü var der!!..

Aydın insan ben tahsil hayatımı tamamladım, bir diploma sahibi oldum deyipte okumakla bağlantısını kesmez, iç huzura asayişe önem verir, başkalarının haklarına, görüşlere dinlere bayraklara saygılıdır!!.

Evet sayın okuyabilenler, Türkiye'miz ciddi sorunlar yaşamaktadır, ismi değil kendisi aydın olanlara ihtiyacımız vardır. Hz. ALLAH sonumuzu hayırlı kılsın, devlet ve milletimize zeval vermesin!, Cumhuriyet ve Atatürk Türkiye'miz sonsuza kadar payidar olsun!,

SAYGILARIMIZLA

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

İstiklali Alınmış Bir Millet Namaz Kılamaz

Birinci Dünya Savaşı sonunda kabul edilen mütakere şartlarını bahane eden müttefik devletler yurdun bazı köşelerini işgal etmeye başladılar, bu arada İngilizler de Antep ve Maraşa doğru yola çıkmışlardı.

Maraş halkı daha bu söylentiye duyar duymaz yol üstünde ve şehir yakınlarında ki Aksu köprüsünü yıkmış, fakat İngilizler buraya geçici ve dar bir köprü kurarak askerlerini geçirmeyi başarmışlardı.

Bu askerler 19/Şubat 1919'da şehre girerken beraberlerinde ki gayri müslimleri avaz avaz "Yaşasın İngilizler, kahrolsun Türkler" diye bağırışmaları her Türk'ün tahammülünü aşıyor ve yüreklerini deliyordu.

Bir süre sonra İngilizler Maraş Fransızlara devrediyor. Bu defa daha çok şımaran gayri müslimler küstahlığı büsbütün artırarak ekmeği ile büyüdüğü bu memlekete her türlü kötülük ve ihaneti irtikap etmekten geri kalmıyorlardı. Fransız işgalinden sonra kaynaşma büsbütün artmıştır.

Bir gün gönüllülerden sarhoş 3 ermeni asker Uzun Oluk hamamından çıkan birkaç Türk kadına tecavüze yelteniyor. Bu hali önlemek isteyen Çakmakçı Saidi tabancı kurşunu ile yaralıyorlar.

Karşiki dükkandan olayı gören ve milli duyguları galeyana gelen Sütçü İmamı adındaki mütecavizlerden ikisini yere seriyor. Bunun üzerine Fransız komutanı sıkı yönetim ilan ederek Türklerin geceleri evlerinden çıkmalarını yasaklıyor. Fakat dinleyen kim? Hürriyet ve İstiklal aşığı, kükreyen bir halk mahsup olur mu?:

Olaydan birkaç gün sonra Hırlakyan ailesinden Osep, Fransız Komutanı Breman'ı evine davet ediyor. Sohpet esnasında Türklerde ki silahın çakmak!. Modası geçmiş eski köhne tüfeklerden ibaret olmadığını söylüyor. Bu sırada dönen plağın kıvrak bir dans müziği çalması üzerine Breman, Osabin kızı Virjina'yı dansa kaldırmak istiyor. Önceden hazırlanmış ve tedbirlenmiş olan bu sahnede hain Virjina, kalede Türk Bayrağı dalgalanıyorken dans etmeyeceğini, bunun yerine Fransız ve Ermeni bayrakları aldıktan sonra teklifi kabul edeceğini söylüyor. Bir taraftan içkinin öte yandan Virjina' nın olanca kıvraklığı ve tahriki karşısında komutan o gece sakat ve tehlikeli kararını veriyor.

GALEYAN

Ertesi günü Cuma' dır. Her gün kale de dalgalanan şanlı al bayrak şafakla beraber indirilmiştir. Yer yer başlayan toplantılar hızlanıyor ve dalga dalga etrafa yayılıyor.

Öyleye doğru büyük toplantı Ulu Camii' de yapılıyor. Artık heyecan son haddini bulmuştur.

İmam yerine yavuz ve kahraman bir delikanlı Minbere çıkarak Cemaate Hitaben! Ey Cemaat bayrağı indirilmiş istikbali alınmış bir millet namaz kılamaz. Namaz bayrak altında kılınır daha ne duruyorsunuz? Türk milletinin namusu elden gidiyor diye haykırışı, tutuşmuş olan kalpleri titriyor ve büyük

bir kalabalık gök gürlemesine benzeyen Allah Allah sesleriyle kaleye doğru hücum ediyor.

Fransızların yüksek tepelere yerleştirdikleri makineli tüfekleri tehdiden rağmen kükremiş aslanlar kılı bile kıpırdamadan süratle ilerleyerek bir hamlede şanlı ve sevgili bayrağı her zaman ki yerine çekerek dalgalandırıyor. Bayrağı çeken aslan, tabancası ile beş el ateş ederek onu selamlıyor. Şimdi Fransızlar susmuştur. Ateşte eli yanan bir çocuğun tehlikeyi sezmesi gibi o kutsal varlığa el uzatamıyor. Fransız komutanı işi bu yoldan yürütemeyince hile ve desiseye dökmekte ve akıllıca halkın moralini bozmaya çalışmaktadır.

Fransız Kuvvetleri Telgrafhaneyi işgal ederken, telgraf memuru İsmail Efendi manipleyi kaçırabilmiş ve Maksutlu köyünde teli kesere Sivas'ta Atatürk'ten direktif alabilmiştir. Bundan sonra da 20 Ocak 1920'de Çarşamba Günü ikinci vakti beklenen büyük kıyamet kopuyor. Geceli gündüzlü arasız olarak üç gün devam eden şiddetli çalışmada kimse kimseyi görmüyor. Oturmak yok koşmak yok yemek, içmek yok. Hücum, hücum, Hücum... Ateş, yangın, gümbürtü, ve kan!.. 72 saklanacak deli aramakta. Şahlanan, kükreyen bir milletin istiklaline dokunmanın sonucudur bu.

Üç günlük savaştan sonra Maraş Yiğitleri ferahlamıştır. Ve daha birçok çatışmadan sonra, Maraş kurtuldu. Haruniye de, İslahiye de birgün Gaziantep'te ve daha türlü cephelerde çeteler teşkil ederek savaşa şevk ve imarla devam ettiler.

Yıllar boyu gençlerimiz Atatürkçü olmakla dindar olmak arasında bir tercih yapmak zorunda bırakıldılar; aydın olmanın, vatansever olmanın Allah'a inanmakla çeliştiğini düşündüler. Onlar kimi kez dindar olduklarını, kimi kez de Atatürkçü olduklarını söylemekten çekinir oldular... Böylece yıllar boyunca suskun kaldılar...

Atatürk, birçok insanın canı pahasına kurduğu Cumhuriyeti gençlerine emanet etmişti! Ancak 1920'lerin, 1930'ların ruhu daha sonraki genç kuşaklar için sadece bir kahramanlık hikayesi olarak kaldı! O günden günümüze kadar milli sorumluluğunu üzerine almış, bilinçli, organize ve fedakar bir gençlik hareketinden bahsetmek mümkün olmadı... Neden? Atatürk'çülükten verilen tavizlerden...

Atatürk düşüncesinin yok olmaya ve unutulmaya yüz tutmasının sebepleri vardı elbette, Eğitim ve öğretim sistemimizde...

Atatürk bir gençlik yetiştirmek için yapılan çabaların yetersizliği ve O'nu anlatma durumunda olan insanların pasifliği en başta saymamız gerekenler. Bunun yanı sıra Atatürkçülüğün laik ve bilimsel temeller üzerine kurulu yapısının bir kenara bırakılması, politik çıkarlara alet edilmesi; O'nun üstün kişiliğinin gelenekselleşen sunî törenlerde ve heykel yığınları arasında boğulmasına neden oldu!! Müspet fikirleri gençliğe ciddi olarak verilemezdi...

Ata'mızın büyük bir güvenle gençlere verdiği dev sorumluluğun bilincinde olarak bizler bir şeyler yapmayı kaçınılmaz gördük. EY TÜRK GENÇLİĞİ Cumhuriyet ve Vatan Sana emanettir.!

Gençliğimiz eğitirken; Milli Tarih şuurumuzun ruhu içinde... Daima ileriye; daima terekkiyata yönlendirmeliyiz!

ATALARINA: Saygılı, Milletini ve Devletini Candan seven; Atatürk Devrimlerini Koruyan... İLKELERİNNİ, fikirlerini; Çağdaş Karakter özelliğini; iyi analiz edebilen Aydın yolundan... yürümeyi ve bilhassa: Ecnebi Liderler yerine!! Öz Liderine; Candan bağlanmayı öğretmeliyiz!! Değerli Öğretmenlerimiz! ... Saygıdeğer irfan ordumuz ve çok değerli ilim ADAMLARIMIZ!...

Sayın, Profesör Beyler...

Çok muhterem ve çok değerli sayın Öğretim Görevlimiz...

Saygılarımızla,
TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

Prof. Dr. Turhan OĞUZKAN

CUMHURİYETİN DEVALDIĞI EĞİTİM MİRASI

Bugünkü Türk eğitim sisteminin tarihi kökleri, Osmanlı İmparatorluğunda yenileşme hareketinin başlangıcına kadar uzanır. Dikkate değer ki yenileşme hareketi, 18. Yüzyılın son çeyreğinde başlayarak ordunun subay, teknik eleman ve hekim ihtiyacını karşılamak üzere çağın gereklerine uygun askeri okulların dışına taşdı. İslami kültürün eseri olan ve dini eğitimi esas alan "sıbyan mektepleri, ile " medreseler'in yanı sıra, "rüştîye", " idadi" ve " sultani" adı altında yeni tür genel eğitim kurumları ile erkek ve kız öğretmen okulları, bazı yüksek okullar ve çeşitli türde meslek okulları kuruldu.

Batıdaki örneklerinden esinlenen yeni tür okullar, 19.yüzyılın ikinci yarısı ve 20. Yüzyılın başlarında sayıca giderek çoğaldı. Öte yandan, geleneksel eğitim kurumları, etkinliklerini geniş ölçüde yitirmekle birlikte, varlıklarını sürdürdüler. İmparatorluk yıkıldığı zaman, arkasında eski ile yeni bir arada barındıran ikili bir eğitim sistemi bıraktı.

Sistemdeki ikilik, yalnız okullar düzeyinde kendini göstermekle kalmıyordu. Merkezi devlet örgütü içinde birden fazla idari kuruluş, eğitim işleri üzerinde söz sahibiydi.

Böylece, bir kısım sıbyan mektepleri vakıflarla ilgili bir Bakanlık olan Evkaf Nezaretine, medreseler Şeyhülislam dairesi olan Meşiat makamına ve yeni tür okullar bugünkü Milli Eğitim Bakanlığının yerini tutan Maarif Nezaretine bağlı bulunuyordu. Ayrıca, taşrada bir kısım sıbyan ve mahalle mektepleri ile medreseler, merkezi kontrolün dışında faaliyetlerini sürdürüyorlardı.

Okul programları düzeyinde ise, eski ile yeni arasında belirgin bir tercih yanında, ikisi arasında bocalamaya, uzlaşmaya veya çatışmaya kadar değişen tutuların etkileri görülüyordu. Geleneksel okul programlarını yönlendiren dini görüş, genellikle yeni tür okul programlarında da belli bir yer tutuyordu.

Eğitim sistemindeki ikilik, temelde, İmparatorluğun içine düşmüş olduğu çelişkiyi yansıtıyordu. Din esasına dayalı bir devlet düzeni içindeki Osmanlı İmparatorluğu, eğitim sisteminde İslami geleneği reddetmiyordu. Öte yandan, yenilik hareketinin mantığı da eğitim kurumlarının çağdaş bilgilere, ilerleyen ve teknolojiye ağırlık verilmesini gerektiriyordu. Sisteme yön vermek hususunda karşılaşılan ciddi güçlükler bu çelişkiden kaynaklanıyor; ikili eğitim sistemi, temeldeki çelişkiyi yalnız yansıtmakla kalmıyor, aynı zamanda besliyordu.

Mustafa Kemal, küçük yaşlarda bu çelişkinin doğurduğu huzursuzluğu yaşadı.

Doğum yeri olan Selanik'te okula başlayacağı sırada eski okula mı, yoksa yeni tür bir okula mı yazılması gerektiği konusunda annesi ile babası arasında şiddetli bir görüş ayrılığı belirdi. Sonunda, bir uzlaşma yolu olarak önce dini törenle geleneksel mahalle mektebine başladı; birkaç gün sonra, öğretimde yeni metodlar uygulamak üzere açılmış özel bir okul olan " Şemsi Efendi Mektebi" ne kaydedildi.

Babasının ölümü nedeniyle ara verdiği öğrenimine Mülkiye İdadisinde devam etmesi kararlaştırıldı ise de, bir olay sonucu bu okuldan ayrıldı. Daha sonra, annesinin karşı koyacağını bildiğinden gizlice giriş sınavına katılarak kişisel tercihi ile askerî rüştiyeye girdi. Böylece, yeni tür okulun en köklü temsilcisi olan askerî okullar da öğrenim görme fırsatını buldu.

Zamana uygun bilgilerle donatılmış insangücü yetiştirmenin yanı sıra Osmanlı İmparatorluğunda yeni tür okulların oynadığı en önemli rol, İmparatorluğu değişen dünyaya ayak uydurmaktan alıkoyan dar dünya

görüşünün dışına çıkarak çağdaşlaşmayı mutlaka erişilmesi gereken bir hedef olarak benimseyen yeni kuşaklar yetiştirmek olmuştur.

Başta Mustafa Kemal olmak üzere Cumhuriyeti kuran ve Türkiye'yi çağın gereklerine uygun bir devlet ve toplum düzenine hızla kavuşturmak isteyen kadro, yeni tür okulların ürünüydü.

İmparatorluk döneminde yenileşme hareketi boyunca dinî ve dünyevî görüşe ağırlık veren iki tür okulun birarada yaşatılmasının yanı sıra, toplum içinde duyarlığın yüksek olduğu başka konularda da geleneksel uygulamalar sürdürülmüştür. Bunun en belirgin örneklerinden biri, kız ve erkek okullarının ayrı tutulması; kızlarının gelecekteki rolünün ev kadınlığı ve analıktan ibaret olduğu görüşüyle eğitimde onlara tanınan olanakların sınırlı tutulmasıdır. Böylece, Cumhuriyet Türkiye'si cinsiyet bakımından da ayrılık esasına dayanan bir eğitim sistemi devraldı.

İyi niyetli pek çok girişime rağmen Osmanlı İmparatorluğunun yenileşme döneminin ileri yıllarında bile, geniş halk kitlelerinin eğitime dikkate değer bir genişlik kazandırabildiği söylenemez. İmparatorluk sona erdiği zaman Anadolu halkının yüzde 90'ından

fazlası okuma yazma bilmiyordu. Pek az köyde ilkokul bulunuyordu. Her kademede öğrenci ve öğretmen sayıları çok sınırlıydı. Ülke halkı, kırsal bölgelerde ve kadınlar arasında yaygın olmak üzere, koyu bir cehalet tabakası altında bulunuyordu.

Mustafa Kemal ve arkadaşları, eğitimin gerekliliği ve toplum hayatındaki gücü hakkında tereddüt sahibi olmamışlardır. Yetişen kuşakları çağdaş eğitim kurumlarından geçirerek yeni bir toplum düzeninin gerektirdiği bilgi, tutum ve davranışlarla donatmak düşüncesi, onlar için bir nazariye değil, bir tarih tecrübesiydi. Kendileri, bu yollardan gelmişlerdi. Öte yandan bu kadro, geleneksel eğitimin yozlaştırılmış şekillerinde olduğu gibi, eğitimin, zihinleri açacak yerde onları paslandıracak, onları köleliğe mahkûm etmek için uyuşturacak bir araç olarak kullanılabileceğini de biliyorlardı.

Farkında oldukları bir başka husus da, eğitimde yenilik hareketlerinin şuradan buradan rastgele alınmış, taklit uygulamalarla hedefine varamayacağı idi. Ülke ihtiyaçlarını ön plânda tutmak suretiyle dikkatli tercihler yapılması gerektiği düşüncesindeydiler. Geleneksel eğitimin yozlaşmış şekilleri nasıl bir çıkmaza götürmüşse, yenileşme adı altında körü körüne taklit de çocukları ve gençleri kendi kültürüne yabancılaştırarak toplumu çıkmazlara sürükleyebilirdi.

ATATÜRK diyor ki...

Ben, manevi miras olarak hiçbir nass-ı katı, hiçbir dogma, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevi mirasım, bilim ve aklıdır. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel mihver üzerinde akıl ve ilmin rehberliğini kabul ederlerse manevî mirasçılarım olurlar."

Ne Ararsan PERPA'da

660.000 m2, 4655 İş Yeri, 25.000 Çalışan, Günlük 50.000 Ziyaretçi, 3500 Araçlık Otoparklar, Günlük 14.000 Araç giriş çıkış, 1000 Kişilik Konferans Salonu, 15 Banka, Noter, PTT, İTO, BEDAŞ, Meslek Odaları

**ELEKTRİK, ELEKTRONİK, GÜVENLİK SİSTEMLERİ
MAKİNE, HIRDAVAT, MÜHENDİSLİK, PROJE, TAAHHÜT**

Avrupa'nın En Büyük Monoblok Ticaret Merkezi

PERPA TİCARET MERKEZİ A BLOK YÖNETİMİ

PERPA.COM

PERPALIFE.COM

PERPA.GG

PERPATWITTER

0543 733 49 60

PERPA

Halil Rifat Mah. Yüzer Havuz Sok. Perpa Ticaret Merkezi A Blok No:1/A
K:14 No:2200 Okmeydanı / İSTANBUL
Tel: +90 212 222 81 43 / 128
Faks: +90 212 222 81 46

Ahmet Taner Kışlalı

Bayrağa Saygı

Atatürk buengin insanlık duygusu ile milletlerin istiklali prensibine olan gönülden saygı ve bağlılığını izmir'e girdiği sırada da göstermişti... O'na izmir'de karsiyaka'da bir ev hazırlanmıştı ki, bu evde isgal esnasında yunan kralı konstantin'de kalmıştı... Evin sahibinin oğlu ile hazırlıkta çalışanların bazı yakın akrabası yunanistan'da esir bulunuyorlardı; isgal esnasında, bütün türkler gibi çok ızdırıp çekmişlerdi; içlerinden yaralıydılar ve yunanlılardan öç almak atesiyle yanıp tutuşuyorlardı. Bu duyguların etkisi altında evin dış merdiveninin üzerine, muzaffer baskomuta'nının basıp geçmesi için, ipek bir düşman bayrağı sermişlerdi...

Atatürk yere serili bayrağın önünde durmuştu; etrafında bulunan kadın erkek izmirli, kendisini içeriye girmeye davet ediyor, gözleri yaşlarla dolu:

"buyurunuz, geçiniz, bizim öcümüzü yerine getiriniz. Yabancı kral bu evden içeri, bizim bayrağımıza basarak girmisti; siz lütfedin, bu karşılıkla o lekeyi silin. Burası bizim sehrimizdir, bu ev sizin evinizdir, bu hak sizindir" diye yalvarıyorlardı.

Hiçbir durumda benliğini ve sağduyusunu kaybetmeyen civanmert insan; kendilerine en tatlı bakış ve sesi ile:

o, geçmişte hata etmiş; bir milletin iskittalının timsali olan bayrak çignenmez, ben onun hatasını tekrar edemem," cevabını vermişti

ve ancak bayrağı yerden kaldırttıktan sonra beyaz mermerlere basarak içeri girmisti...

Soyak Hasan RIZA; Atatürk'ten hatıralar

CUMHURİYET

Atatürk, Mudanya yolu ile Bursa'ya gidiyordu. Kalabalık bir halk kütlesi iskelede etrafını çevirmiş bulunmakta idi. Bir kadının, elinde bir kâğıtla Atatürk'e yaklaştığı görüldü.

Zayıf bir kadındı. Ata'nın yolunu keserek titrek bir sesle:

- Beni tanıdın mı oğul? dedi... Ben sizin Selanik'te komşunuzdum. Bir oğlum var: Devlet Demir Yolları'na girmek istiyor. Siz onu alsınlar dediniz. Fakat Müdür dinlemedi. Oğlumu yine işe almamış... Ne olur bir kere de siz söyleyiniz.

Atatürk'ün çelik bakışlı gözleri samimiyetle parladı. Elleriyle geniş jestler yaparak ve yüksek sesle:

- Oğlunu almadılar mı? dedi. Ben salık verdiğim halde mi almadılar? Ne kadar iyi olmuş... Çok iyi yapmışlar... İşte Cumhuriyet böyle anlaşılacak... Kadın kalabalığın içinde kaybolmuştu. Ve Atatürk adeta vecd (coşku) dolu bir sesle:

- İşte Cumhuriyetten beklediğimiz netice diyordu Köymen, Hulusi; Atatürk'ü anmak kitabından

Etraf binlerce düşman cesetleri ve birbiri üzerine yığılmış yüzlerce topçu hayvanı, terk edilmiş silah, top ve cephane dolu idi...

Atatürk şöyle söyledi:

"Bu manzara insanlığı utandırabilir! Fakat meşru müdafaamız için buna mecbur olduk. Türkler, başka milletlerin vatanında böyle bir harekete teşebbüs etmezler."

Ganimetlerin arasında yırtılmış ve terk edilmiş bir de Yunan bayrağı gören başkumandan eli ile kaldırılmasını işaret ederek;

"Bir milletin istiklal alametidir, düşman da olsa hürmet etmek lazımdır, kaldırıp topun üzerine koyunuz."

BAYRAĞA SAYGI

30 Ağustos sabahı, Mustafa Kemal muharebe sahasında dolaşıyordu.

PERPA'YA DAVETLİSİNİZ!

80'in üzerinde sektör PERPA Ticaret Merkezi'nde

Mekanik
Hırdavat
Elektrik
Elektronik
Güvenlik kamera sistemleri
İş güvenliği malzemeleri
Bilgisayar
Robot yapım malzemeleri
İnternet ürünleri
Medikal
Tekstil
Tarım

Noter
PTT
11 adet banka
Avukatlık Büroları
Sigorta Şirketleri
Muhasebe Büroları
Turizm Büroları
Baskı Çözümleri
Fotoğrafçılar
Kırtasiyeler

İstanbul Ticaret Odası PERPA Şubesi
BEDAŞ
Makine Mühendisleri Odası
Elektrik Mühendisleri Odası
Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Şişli İlçe Müdürlüğü
İşkur PERPA Ofisi

Terziler
Kuaförler
Çiçekçiler
Bakkallar
Çay ocakları
Restoranlar
Marketler
Büfeler

5BİN İŞ YERİ
25BİN ÇALIŞAN
GÜNDE
50BİN ZİYARETÇİ

PERPA,
ne ararsan
bulabileceğin
başı başına
bir şehirdir

Kobi kalesine
girmek için tıklayın

Perpa Tic. Merkezi B Blok Yönetimlik Kat: 13 No:2508 Okmeydanı İstanbul

perpaticaretmerkezi
perpatv

www.perpa.com.tr
www.perpa.tv

"Bütün ümidim gençliktedir." Mustafa Kemal ATATÜRK

Ben nerede bir başarıya tanık olsam, nerede bir sanat ve sanatçı görsem, nerede bir zafere şahit olsam, nerede "Yurtta Sulh Cihanda Sulh" sözünü okusam, nerede ay yıldızlı dalgalanan bayrağımızı selamlasam, nerede bir çocuk sesi duysam, nerede bir öğretmen ışığıyla aydınlansam, nerede bir güler yüz ile içim ferahlasa " işte Atatürk'ün izleri" derim.

Atatürk hem kendi ülkesinde hem de dünya ülkelerinde tarihe, bilime, sanata yön vermiş bir liderdir.

Bir lider düşünün ki; "Vatanın her karış toprağı vatandaşın kanıyla sulanmadıkça terk olunamaz" diyebilecek kadar bir vatansever, "Türk halkı asırlardan beri hür ve müstakil yaşamış ve istiklali bir lazım-ı hayatiye telakki etmiş bir kavmin kahraman evlatlarıdır. Bu millet istiklalsiz yaşamamıştır. Yaşayamaz ve yaşamayacaktır." diyebilecek kadar bir idealist, "Yolunda yürüyen bir yolcunun yalnız ufku görmesi kafi değildir.

Muhakkak ufkun ötesini de görmesi şarttır." diyebilecek kadar ileri görüşlü, "Efendiler, yaptığımız ve yapmakta olduğumuz inkılâpların amacı, Türkiye Cumhuriyeti halkını tamamen zamana uygun ve bütün anlam ve biçimleri ile medeni bir sosyal toplum durumuna ulaştırmaktır. İnkılâplarımızın temel ilkesi budur." diyebilecek kadar inkılapçı, "Dünyada her şey için, medeniyet için,

hayat için, muvaffakiyet için en hakiki mürşit ilimdir, fendir." diyebilecek kadar mantıklı, "Bizim; akıl, mantık, zeka ile hareket etmek en büyük özelliğimizdir." diyebilecek kadar hakikatçı, "Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir." diyebilecek kadar sanatsever, "Türk'ün onuru, kendine güveni ve yetenekleri çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir ulus, tutsak yaşamaktansa yok olsun daha iyidir. Öyleyse ya istiklal ya ölüm!" diyebilecek kadar yönetici, "Dünyanın hiçbir yerinde, hiçbir milletinde Anadolu köylü kadınının üstünde kadın çalışmasını zikretmeye imkan yoktur ve dünyada hiçbir milletin kadını ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştı, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar himmet gösterdim diyemez." diyebilecek kadar insan ve millet sevgisi olan bir liderdir. Atatürk'ün tüm bu özellikleri bizlere, Türk gençliğine bıraktığı armağandır. Bize düşen emanetlerine sahip çıkarak onları yaşatmaktır.

Socrates ' in dediği gibi "Tüm insanların ruhları ölümsüzdür, ancak erdemli olanları hem ölümsüz hem de ilahidir." Bana insanların ölümsüz olduğunu kitaplar öğretmedi. Bunu 78 yıl önce gözlerini 10 Kasım 1938 de ölümsüzlüğe kapatan, ömrü boyunca en çok çocuk ve gençlere değer veren, tüm umudu gençlerde bulabileceğini düşünen, bizlere ilkelerini, bayram armağan eden Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ten öğrendim. O ölümsüzdür ve tüm gençlerde yeniden can bulur.

Ahmet Taner KIŞLALI

1919 Versailles Barış Antlaşması yapılırken Alman heyetinde ünlü toplum bilimci Max Weber'de vardı. Ve demokrasiden ne anladığını o toplantıda şöyle anlatıyordu:

“...Demokraside halk, güvendiği bir önder seçer. Seçilen önder ‘Şimdi sesinizi kesin ve bana itaat edin’ der. Artık halk ve parti onun işine karışmazlar.”

1930'lara gelindiğinde Avrupa'da demokratik sayılabilecek sadece yedi ülke vardı. Onların içinde yer alan Fransa da bir süreç içinde hızla faşizme kaymaktaydı.

Zaman demokrasilerin aleyhine, baskı rejimlerinin lehine geliyordu. Faşizm, Türk aydınlarını da etkilemekteydi.

CHP Genel Sekreteri Recep Peker, İtalya gezisinin hemen sonrasında, Atatürk'ün partisini de faşist modele göre yeniden yapılandırmak için bir tasarı hazırladı. Herkesin beğendiği bu tasarı onay için Mustafa Kemal'in önüne geldiğinde, Mustafa Kemal'in gösterdiği tepki ünlüdür:

“...İsmet Paşa bu saçmaları herhalde okumadan imzalamış olacak!”

Tarihsel olgular, ancak dönemlerinin koşulları içinde değerlendirildiğinde bir anlam taşırlar.

Belirli bir anda belirli bir toplumdaki yönetim biçimi de ancak iki türlü değerlendirilebilir. Ya aynı toplumda daha önce var olan yönetim biçimi ile karşılaştırarak

ya da aynı dönemdeki başak toplumların yönetim biçimleriyle karşılaştırılarak.

Bu nedenle de 19 Mayıs tarihine rastlayan bugünkü yazıma, bir

tarihçi dostumu konuk etmek istedim. Prof. Sina Akşin'in "Gündüz Ökçüne Armağan" kitabındaki "Atatürk Döneminde Demokrasi" incelemesi, Cumhuriyet okurlarının bilgisi dışında kalsaydı, doğrusu yazık olacaktı.

“Bugün demokrasimiz, Atatürk döneminin attığı, İnönü döneminin pekiştirdiği sağlam temeller sayesinde Atatürk döneminden çok daha ileridedir. Atatürk dönemine göre bugün daha demokratız, ama Atatürk dönemi Avrupa ortalamasından daha ileriye, 1945'ten beri o ortalamanın gerisindeyiz. Mutlak olarak ilerledik, ama Avrupa'ya göre geriledik.”

Mustafa Kemal, halk tarafından seçilmeyi ve – Özal'dan Demirel'e ağızlar sulanarak düşü görülen “başkanlık sistemi”ni niçin istemedi? TBMM Genel Kurulu, Cumhurbaşkanlığı süresinin 7 yıl olmasını, Cumhurbaşkanı'nın (yani Mustafa Kemal'in) Meclis'i dağıtma yetkisine sahip kılınmasını ve başkomutanlık yetkisi taşıması acaba nasıl reddetti?

Hitler döneminin Almanya ve Avusturya'sını terk eden 142 bilim adamı, niçin Batı'nın gelişmiş ve varlıklı ülkeleri dururken Türkiye'ye gelmeyi tercih ettiler? Birçoğu dünya çapında olan bu solcu ya da Yahudi bilim adamlarını güç koşullar içindeki bir geri kalmış ülkede on yılı aşkın süre hizmet etmeye iten gerekçe acaba neydi?

Atatürk, resmi ya da özel hiçbir dış geziye çıkmadığı halde; dünyanın birçok tanınmış devlet adamını, yoksul ülkenin devlet başkanını ziyaret etmek için kuyruk yapmaya iten koşullar neler olabilirdi? İngiliz Kralı'ndan İsveç Veliht'i'ne, Voroşilov'dan Fransız Başbakanı'na kadar, acaba bir diktatörü görebilmek için mi Türkiye'ye gelmişlerdi?

Sina Akşin'in de anımsattığı gibi 1920'lerde eski dünyada Avrupalı olmayan ve bağımsız kalabilmiş dört ülke bulunuyordu. Ama Türkiye dışında kalan Çin, Habeşistan ve İran zaman içinde istilaya uğradılar. Mussolini'nin bir demeci, bu ortamda Türkiye'de tedirginlik yaratmıştı. Bunun üzerine Mussolini, Türk Büyükelçisi'ne hemen şu mesajı verdi:

“Türkiye, bu kapsamın dışındadır. Zira bir Avrupa ülkesidir.”

İtalyan diktatörünün bu düzeltmeyi yapmak gereğini duyduğu koşullarda, 60 yıl öncesinin Türkiye'si, acaba niçin bugünkünden daha Avrupalı sayılıyordu? Sorular çok. Tarihsel gerçeklere saygısızlık ederek, Mustafa Kemal karşıtlığı yapanların verebilecekleri inandırıcı yanıt ise yok.

Üstelik Atatürk sıradan bir “liberal demokrasi” anlayışına da sahip değildi. “Katılımcı – sivil toplumcu” bir demokrasiye inandığının somut kanıtlarını vermişti.

Ahmet Taner KIŞLALI

Ey Türk Gençliği

Birinci vazifen Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektr. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane temeli budur.

ATATÜRK

Prof.Dr.YılmazALTUĞ

Atatürk, 16 Mayıs 1919 tarihinde İstanbul'dan Bandırma vapuruyla hareket etmiş.19 Mayıs 1919 günü saat 08:00'de Samsun'a çıkmıştır.

" Bu gemi ümit yüklü, insan yüklü,hız yüklü,içinde bu vatanın derdiyle yanan bağır,kurulacak yarını düşünen baş geliyor."

İşte bu uğurlu gün, Gazi Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkarak tutuşturduğu Hürriyet ve İstaklal meş'alesi bütün Anadolu'yu sarıyordu.

Artık, Atatürk Türk Milletinin arasındaydı.Kurtuluş ülküsü doğmuş Milli Mücadele başlamıştı.19 Mayıs 1922'de İzmir'de tamamlanan Büyük Kurtuluş Zaferi,Türk Milletinin tarihinde mutlu,sevinçli ve unutulmaz birer milli abidelerdir.

19 Mayıs günü,Türklüğün yeniden dünyaya gelişinin mutlu yıl dönümüdür...

Atatürk, bu mutlu günü Gençlik ve Spor bayramı olarak gençliğe armağan etmiş ve her fırsatta gençliğe olan inancını samimi duygularla belirtmiştir.

"EY TÜRK GENÇLİĞİ, BİRİNCİ VAZİFEN TÜRK İSTİKLALİNİ,TÜRK CUMHURİYETİNİ İLELEBET MUHAFAZA VE MÜDAFAA ETMEKTİR.MEVCUDİYETİNİN YEGANE TEMELİ BUDUR."

Atatürk, yaptığı devrimlerle ve ortaya koyduğu ilkelerle Türk milletinin bir rehberi,çağdaş düşüncenin temsilcisi olmuştur. Atatürk ilkeleri bir duygu,bir heyecan eseri olmaktan çok ,akıl ve mantık eseridir. Atatürk, yalnız düşünce değil,aynı zamanda aksiyon adamıydı.

"BİZİM AKIL,MANTIK VE ZEKA İLE HAREKET ETMEK ŞİARIMIZDIR." buyurmuşlardır.

Atatürk devrimlerinin ve reformların tam anlamıyla yürümesi Atatürk'ün sembollükten çıkarılıp sadece resmi bir seramoni durumuna getirilmiş olmasındadır. Yani, Atatürk adı ancak kanunla korunacak hale gelmiştir. Aşırı sağcılar ve Solcular Atatürk düşmanlığında el ele vermiştir. Atatürk'ü tanımayan kimseleri de peşinden sürüklemektedirler. Bu da eğitim sisteminin bozukluğundan ileri gelmektedir. Bir liseli mesela başka bir milletin istiklalini bizim Kurtuluş Savşımızdan daha iyi bilir. Üniversitede Devrim Tarihi' nin dersanesi ve profesörleri bile tanımayan gençler, bir gecede çalışarak ertesi gün bu dersin imtihanını verirler.

Bugün kimi Turan' ı kimi Kabe'yi, kimi Moskova'yı sayıklar.

Milli duyguyu, vatan sevgisini bir yana itip yabancı ideolojilere alet olmaktadır. İşte Atatürk' ü tanıtamadığımız içindir.

Bu yüzden aldatılanları,altadanların elinden kurtaramıyoruz. Atatürk' çülük bir ideoloji softalığı gibi yolu tıkalı değildir. Çünkü devrimcidir.

Atatürk ilkeleri bizim yolumuza ışık tutmuştur. Bütün aşırı akımlara karşı milletin dikkatine çekmiş,muhtedil kalmanın bilincini Türk milletine aşılamaya çalışılmıştır.

Birlik ve beraberlik ruhunun perçinleşmesi, milli birlik ve bütünlüğümüzün korunması için her fırsatta telkinde bulunmuştur. O , her zaman, her yerde ve her hamlede "Türk milletini,Türk gençliğini" düşünmüş, milletin refah ve mutluluğu için hayatını vakfetmiştir.

"EY YÜKSELEN YENİ NESİL, İSTİKBAL SİZİNDİR.CUMHURİYETİ BİZ KURDUK,ONU YÜKSELTECEK VE DEVAM ETTİRECEK SİZLERSİNİZ."

Bu veciz sözlerde, görevlerimizin hedefi çizilmiş ve gösterilmiştir. Onun izinde gitmek, bıraktığı kutsal emaneti korumak, ülkemize içten ve dıştan gelen tehlikeler karşısında, milli birlik ve bütünlüğümüzü korumak mecburiyetindeyiz!

Ord. Prof. Dr. E. Ziya KARAL

Atatürk'ün tarih üzerinde çalışmaları, İstiklâl Savaşımızın, kültür alanında devamıdır. Bu çalışmalar memleket içinde ve dışında milli tarihimizin zararına olarak gelmiş yabancı tarih görüşlerinden kurtulmak ve tarihimizin gerçek karakterini belirtmek için, yapıldı. Bu iş kolay olmadı. Atatürk milli tarih anlayışını kurmak için ilkin Osmanlı İmparatorluğu devrinde değer kazanmış tarih anlayışını çürütmek zorunda olduğunu anladı.

Osmanlı tarih anlayışı üç konaktan geçerek gelişmiş bulunuyordu. İmparatorluğun kuruluşundan Tanzimat'a kadar süren devirde, ümmet tarihi anlayışını görüyoruz. İslâm uleması, İslâmlık temellerine dayanan İmparatorluğun İslâm halkı arasında ortak bir kültür vasıtası yaratmak için tarihten faydalanmağı düşünmüş ve İslâm tarihini, bu maksatla devlet tarihi olarak kabul etmişlerdi. İslâm tarihinde Türklerin İslâmlıktan Önceki tarihleriyle, İslâmlığın yayılmasında gördükleri büyük hizmetten hiç bahsedilmiyordu.

Tanzimat devrinde ümmet tarihine paralel olarak devlet tarihi anlayışı gelişmeğe başladı. Bu yeni anlayış, İslam ve Hristiyan halkının kanun önünde eşit sayılmağa başlamasının bir neticesi idi.

İslam tarihinin medreselerde okutulmasına devam edildi. Fakat medrese dışında açılan okullarda İslâm tarihi yanında Osmanlı tarihi öğretimi başladı.

Osmanlı İmparatorluğunda geliştiklerine kısaca işaret ettiğimiz bu üç tarih anlayışı, Türkiye Cumhuriyetinin ilk yıllarına kadar, yan yana yaşamağa devam ettiler. Hâlbuki Osmanlı İmparatorluğunun parçalanması ve halifeliğin kaldırılması, ümmet tarihi anlayışını, Osmanlı Devletinin yıkılması da, manasını yalnız Osmanlı tarihinde bulan devlet tarihi anlayışını modası geçmiş tarih anlayışları durumuna düşürmekte idi.

Atatürk, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı, Başkomutan ve Devlet Başkanı olarak söylediği nutuklarda fırsat buldukça bu tarih görüşlerinden ayrılmının gereğini ve yeni bir tarih görüşüne varmanın önemini belirtti. L o z a n M u a h e d e s i n i n imzalanmasından sonra bu düşünce üzerinde ısrarla durdu. Türk Milleti dünyaca tanınan ve sayılan bir Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurmuştu. Devlet yeni, fakat millet uzun ve şerefli bir geçmişe malikti. Millet kendi adını taşıyan tarihine kavuşması muhakkak lazımdı. Bunun için de millet tarihi anlayışını kabul etmekten başka çare yoktu.

ÖZEL SEBEPLER:

Bu genel sebep yanında, Atatürk'ü, millet tarihi anlayışını kabul etmeğe zorlayan, aşağıdaki sebepleri görüyoruz:

1. Türklerin sarı ırktan olduğuna dair dünyada yayılmış olan yanlış bilgiler:

Avrupa düşünürlerinden bir kısmı, ya din gayretkeşliği veya sadece siyasi düşüncelerle Türkün sarı ırka mensup, Avrupalılara göre ikinci neviden bir insan tipi olduğu bilgisini yaymışlardı.

Bu bilgi okul kitaplarına bile geçmiş bulunuyordu. Türkiye'de tarih araştırmaları gelişmiş bulunmadığı ve tarih yazarlarımızdan büyük bir kısmı Avrupa tarihlerinden tercümeler yaparak, Tarih kitabı yazdıkları için, Türklerin ikinci nevi bir insan tipi olduğu yolundaki yanlış bilgiler memleketimizi de istila etmiş bulunuyordu.

2. Türklerin medeni kabiliyet ve istidattan mahrum oluşu:

Türklerin sarı ırktan gösterilmesinin bir neticesi olarak medeni kabiliyet ve istidattan mahrum bulundukları da kabul edilmekte idi. Yakın çağlarda, Osmanlı İmparatorluğunda yapılan İslahat hareketlerini beğenmeyen, bir çok Avrupa tarihçileri ve siyasileri, Türkleri anlayışsızlık ve kabiliyetsizlikle itham ettikten başka, hiç bir medeni eser yaratmadıklarını, Avrupa'da ordu

kurmuş bir insan topluluğu mahiyetinde olduklarını, ileri sürmüşlerdir. Hattâ Türkiye'de ara sıra patlak veren siyasi buhranlar sebebiyle Türklerin Avrupa'dan Asya'ya kovulması icabeden barbarlar olduğu bile söylenmiş ve yazılmıştı.

3. Türk toprakları üzerinde tarihi iddialar:

Osmanlı devletinin birinci cihan harbini kayıp etmesi üzerine, Osmanlı topraklarının taksimi, bir olupbitti gibi kabul edilmişti. Bu toprakların taksimi sırasında Anadolu ve Trakya gibi öz ve öz Türk toprağı olan yerlere hak iddia eden devletler çıktı. Yunanlılar batı Anadolu ile Trakya'ya, İtalyanlar'da güney Anadolu'ya yerleşmek için bu topraklar üzerin-de tarihi iddialar ileri sürdüler. Doğu Anadolu'da bir Ermeni ve bir Kürt devletinin kurulması için tarihin şahitliğine başvuruldu. Sevr Muahedesi bu yanlış ve tahrif edilmiş tarih bilgisi üzerine hazırlanarak, Osmanlı Devletine imzalatıldı.

Kurtuluş savaşımızla, topraklarımızı yabancı ordulardan temizledik ve istiklâlimizi Lozanda dünyaya tanıttık. Fakat Türk milletiyle Türk toprakları hakkında yüzyıllardan beri sakat tarih bilgisiyle beslenmiş olan, dünya umumi efkârını her an düşman olarak karşımızda

bulabilirdik. Nitekim Lozan antlaşmasından sonra bile emperyalist bazı devletlerin, Türk toprakları üzerinde tarihi haklar serdederek istilâcı birer programın tatbikine hazırlanmakta oldukları, söz ve hareketlerinden anlaşıldı,

Bu da gösteriyor ki kurtuluş savaşımızda elde edilmiş olan maddi neticeleri, manevi alanda yapılacak çalışmalarla tamamlamak lazımdı. Bunun için de aleyhimizde kullanılmış olan silahın cinsinden bir silah ile kendimizi müdafaa etmekten başka çare yoktu. Aleyhimize kullanılan silah tahrif edilmiş olan tarihi. O halde bize düşen görev, tarihimizi gerçek yapısı ile meydana, koymak ve şaşırtılmış bulunan efkârı umumiyeyi, Türk milleti ile Türk toprakları hakkında aydınlatmaktır. Buraya kadar yapılan kısa açıklama Atatürk'ün Türk Tarih tezine vermiş olduğu önemi belirtecek karakterdedir.

ATATÜRK diyor ki...

Biz cahil dediğimiz zaman, mektepte okumamış olanları kastetmiyoruz. Kastettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Yoksa okumuş olanlardan en büyük cahiller çıktığı gibi, hiç okumak bilmeyenlerden de hakikati gören gerçek alimler çıkabilir."

Yakup Kadri KARAORMANOĞLU

Ankara tepelerinin birinde, boz renkli bir binanın çıplak ve dar bir odasında "O"nunla karşı karşıyayız. Aramızda, üstü bir harita ile kaplı küçük bir masa var. Perdesiz, açık pencereden giren ay ışığına karışmış bir gaz lambası aydınlığı, onun yüzüne bir mevta solukluğu veriyor. Yalnız birtakım madide ve nazik sanat eserleri tutmak için yaratılmış sanılan elini, haritanın bir noktasına uzattı. Ve parmağının ucu ile helezonlu bir hat çizerek dedi;

" Şimdi, buradayız. Kuvvetlerimiz Eskişehir'in şimal ve cenubundan bir kavis halinde yavaş yavaş geri çekiliyor. Gece, serin, aydınlık ve yürüyüş müsaittir. Fakat, bu tatlı hava, günün yorgunluğundan sonra insanı uykuya da sevk edebilir. Ben, çok defa yürürken uyuyan askerler gördüm. Hele at üstünde... Bizim arkadaşlardan bir süvari alayı kumandanı vardı ki, yalnız at sırtında rahat uyuduğunu söylerdi. Yatağına girince uykusu kaçarmış. Askerlik çok tuhaf şeydir. İnsanın bütün hususiyetleri orduda tebarüz eder, Hani, içki mehenk taşıdır, derler. Bence mehenk taşı harb meydanıdır. Şu dakikada gözümü kapayınca bizim bütün cephe arkadaşlarının ne yaptıkları , ne " vaz'u halde " olduklarını görür gibi oluyorum. Mesela (...) Fırka kumandanı (...) Bey , hesapça ancak (S..) köye varmış. Varır varmaz mutlaka köyün en konforlu evini buldurmuş , hazırlatmış , seyyar karyolası üzerinde " habi gaflet " e dalmıştır.

İster misiniz, bunun böyle olduğunu şimdi isbat edeyim?"

Zile bastı:

Çocuğum, bana derhal (...) fırka kumandanının bulur musunuz?

" Aşağıda, telgraf, muttasıl işliyor. Halim bir takım şairane teşbihler yapmaya müsait olsa bu ittirsız ve fasılasız tık tık"lar için hummalı gecenin nabızı atıyor, diyeceğim Mustafa Kemal Paşa, sözlerine birkaç saniyelik ara verdikçe bu nabız vuruşunu a deta kendini kulaklarımızda kendi göğsümüzün altında duyar gibi oluyoruz. O sıcak ve karık sesiyle kah gülerek, kah gülümseyerek, ara sıra da ciddi ve metin bir ton alarak konuşmasına devam ediyor;

"—Yarın, düşmanla bizim aramızda yaklaşık yüz, yüz elli kilometrelik bir mesafe koymak lazımdır. Böyle emir verdim. Sakarya' nın şimali bizim için en müsait mevkiidir. Ha ha, büyük muharebe asıl şimdiden sonra olacak. Yunan ordusu, tabii bizi takip etmek isteyecek ve Haymana ovasıyla, Mihaliççik' a doğru ilerleyecek, yani..."

Bu sırada, demincek çağırdığı genç zabıt giriyor:

" —Efendim., (...) fırka kumandanı (.....) Bey, (.....) köyde istirahatteymişler. Telgraf memuru "uyandırılım mı?" diye soruyor."

Mustafa Kemal Paşa, kısık ve küçük bir kahkaha salıverdi:

"— Hay, ben size demedim mi Bak, bak. Şimdi bana,) kumandanı (....) Beyi arayınız.

Ve bize dönerek gözünün ucunu kırptı. " Bulamayacaklar . O , dediğim mevkide bir an evvel yerleşmek için dolu dizgin yürüyordur. Sakın kehanet tasladığıma hükmetmeyiniz. Bütün bu tahminler gayet basit hesaplara müstesnadır. Asıl mühim olan mesele muhasım tarafın diyet ve hareketlerini keşfedilmektir.

Düşman bu muntazam ricatımız esnasında bizi takipte devam edecek midir , etmeyecek midir ? Demin sizin teşriflerinizden evvel (...) paşa hazretleriyle bu his üzerindeydik.

ÖZEL LİSE

Cumhuriyet Mah. Arabayolu
Cad. Görkem Çıkmazı
No: 28 Sarıyer / İstanbul
Gsm: 0532 670 08 68

ÖZEL ORTAOKUL

Maden Mh. Nalbant Çeşme Cd.
No:57 Sarıyer / İst.
Tel: 0212 218 19 20
Gsm: 0535 542 22 82

ÖZEL KURS

Merkez Mh. Sefir Sk. No:33
Sarıyer / İstanbul
Tel: 0212 242 41 47
Gsm: 0532 670 08 68

Şanlıurfa Şube:

Veysel Karani Mh. 358. Sk. Gönüllü Apt Altı No:4/A (Şanmed Hastahanesi Arkası) Haliliye / Şanlıurfa
Tel: 0414 315 00 55 Gsm: 0555 0555 789

Hayalleri gerçeğe dönüştüren çizgi

Türkiye geneli
marka işbirliği
ve franchising
anlaşmaları
yapılmaktadır

www.meridyenegitim.com e-mail: mekegitim@hotmail.com

Genel Merkez: 0532 670 08 68

**"CUMHURİYET,
YÜKSEK AHLAKİ DEĞER VE
NİTELİKLERE DAYANAN
BİR İDAREDİR."**

K. Atatürk

